

@import url(/../css/coj/jur.css) 2017. GADA 26. OKTOBRA SPRIEDUMS – LIETA C407/16
AQUA PRO
TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2017. gada 26. oktobrī (1)*

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Muitas savienība – Kopienas Muitas kodekss – 220.
panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts – Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa
pācmuitošana – Jēdziens “ievedmuitas nodokļa ieņēmuma” – Kompetentās muitas
iestādes lēmums – Iesnieguma par nodokļa atmaksāšanu vai atlaišanu iesniegšanas termiņš –
Pienākums nodot lietu Eiropas Komisijai – Pierādījumi importētāja dalībvalsts kompetentās
iestādes lēmuma pārsūdzības gadījumā

Lieta C407/16

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Augstākās tiesas
Administratīvo lietu departaments (Latvija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 15.
jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 20. jūlijā, tiesvedībā

SIA “Aqua Pro”

pret

Valsts ieņēmumu dienestu.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: Ž. K. Bonišo [J.C. Bonichot], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši
S. Rodins [S. Rodin] (referents) un J. Regans [E. Regan],

ģenerālvokāts P. Mengoci [P. Mengozzi],

sekretārs A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

ģemot vērā rakstveida procesu,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

—

Latvijas valdības vārdā – I. Kucina, D. Pelše un G. Bambāne, kuru atbalsta I. Kalniņš, pārstāvji,

—

Eiropas Komisijas vārdā – A. Caeiros un E. Kalniņš, pārstāvji,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklaušanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez
ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (OV 2000, L 311, 17. lpp.) (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 220. panta 1. punktu un 2. punkta b) apakšpunktu, 236. un 239. pantu, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV 1993, L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 25. jūlija Regulu (EK) Nr. 1335/2003 (OV 2003, L 187, 16. lpp.) (turpmāk tekstā – “īstenošanas regula”), 869. panta b) punktu un 875. pantu.

2

Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp SIA “Aqua Pro” un Valsts ieņēmumu dienestu (turpmāk tekstā – “nodokļu administrācija”) par ievedmuitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa (PVN) piemērošanu, pieskaitot nokavējuma naudu, muitas deklarācijas pārmuitošanas pārbaudes laikā.

Atbilstošās tiesību normas

3

Muitas kodeksa 217. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Ikvienu muitas parāda rezultātā radušos ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu, turpmāk sauktu “nodokļa summa”, muitas dienesti aprēķina, ņemot vērā to rādītājus, kas ir nepieciešamie dati, un ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkur citā līdzvērtīgā dokumentā (iegrāmatošana).

[..]”

4

Saskaņā ar Muitas kodeksa 220. pantu:

“1. Ja muitas parāda rezultātā radusies muitas nodokļa summa nav ieģrāmatota saskaņā ar 218. un 219. pantu vai ieģrāmatota zemākā apjomā, nekā ir paredzēts likuma uzliekamā muitas nodokļa summa, tad nodokļa summa, kas jāsedz vai kas paliek vēl nesegta, ieģrāmatojama divu dienu laikā pēc dienas, kurā muitas dienesti ir noskaidrojuši lietas apstākļus un ir gatavi aprēķināt pēc likuma maksājamo muitas nodokļa summu un noteikt parādnieku (vēlākā ieģrāmatošana). Šis termiņš var tikt pagarināts saskaņā ar 219. pantu.

2. Izņemot gadījumus, kas minēti 217. panta 1. punkta otrajā un trešajā ievilkumā, vēlāku ieģrāmatošanu nedrīkst izdarīt, ja:

[..]

b) likumā noteiktā, bet nesamaksātā nodokļa summa nav bijusi ieģrāmatota muitas dienestu kārdas dēļ, kuru par maksājumu atbildīgā persona praktiski nav varējusi konstatēt, šā persona ir rīkojusies lab ticībā un izpildījusi visus spēkā esošo tiesību aktu noteikumus attiecībā uz muitas deklarāciju.

Ja preču preferenciālais statuss ir noteikts, pamatojoties uz administratīvās sadarbības sistēmu,

kas ietver trešās valsts dienestus, tad šo dienestu izdots sertifikāts, ja tas izrādītos nepatiess, būtu kāda, ko nevarētu praktiski konstatēt punkta pirmās daļas nozīmē.

Izdots nepareizs sertifikāts tomēr nav kāda, ja sertifikāts pamatojas uz eksportēja nepareizi sniegtiem faktiem, izņemot gadījumus, kad ir acīmredzams, ka izdevēja dienesti ir bijuši informēti vai ka tiem ir bijis jābūt informētiem, ka preces neatbilst nosacījumiem, kas jāievēro, lai [tām] varētu noteikt preferenciālu režīmu.

Parādnieks var pamatot savu labo ticību, ja spēj parādīt, ka attiecīgo tirdzniecības darbību laikā ir ar pienācīgu rūpību pārlīdies nodrošināt, lai visi preferenciālo režīma nosacījumi būtu izpildīti.

Parādnieks tomēr nevar pamatot savu labo ticību, ja Eiropas Komisija [Eiropas Savienības] Oficiālajā Vēstnesī ir publicējusi paziņojumu, kurā konstatēts, ka ir pamats šaubām par to, vai saņēmēja valsts pareizi piemēro preferenču režīmu.

[..]"

5

Šo kodeksa 236. pantā ir noteikts:

"1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļi ir jāatmaksā, ja tiek konstatēts, ka to maksāšanas brīdā šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai ka tā iegrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atlaiž, ja tiek konstatēts, ka iegrāmatošanas brīdā šāda muitas nodokļu summa pēc likuma nav bijusi maksājama vai ka tā iegrāmatota pretēji 220. panta 2. punktam.

Atmaksu vai atlaišanu neizdara, ja par pamatu tādās summas samaksai vai iegrāmatošanai, kura pēc likuma nav bijusi maksājama, bijusi attiecīgās personas apzināta rīcība.

2. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atmaksā vai atlaiž, pamatojoties uz iesniegumu, kas attiecīgajai muitas iestādei iesniegts triju gadu laikā no dienas, kad šo muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Šo termiņu pagarina, ja attiecīgā persona sniedz pierādījumus, ka minētajā termiņā iesniegumu nav varējusi iesniegt neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ.

Ja šajā laikā muitas dienesti paši atklāj, ka pastāv kādi no 1. punkta pirmajā un otrajā daļā aprakstītajiem apstākļiem, tie atmaksā vai atlaiž nodokli pēc savas ierosmes."

6

Muitas kodeksa 239. pantā ir paredzēts:

"1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus var atmaksāt vai atlaist 236., 237. un 238. pantā neminētos gadījumos:

—

kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru;

—

kurus rad?juši apst?k?i, k?dos attiec?go personu nevar saist?t ar kr?pšanu vai klaju nolaid?bu. Gad?jumus, k?dos šo noteikumu piem?ro, un t? piem?rošanas k?rt?bu nosaka saska?? ar Komitejas proced?ru. Atmaks?šana vai atlaišana var b?t atkar?ga no ?pašu nosac?jumu izpildes.

2. Nodok?us atmaks? vai atlaiž 1. punkt? min?to iemeslu d??, ja attiec?gaj? muitas iest?d? sa?emts iesniegums divpadsmit m?nešu laik? no dienas, kur? muitas nodok?u summa dar?ta zin?ma par?dniekam.

Tom?r attiec?gi pamatotos iz??muma gad?jumos muitas dienesti šo termi?u var pagarin?t.”

7

Saska?? ar ?stenošanas regulas 869. pantu:

“Muitas dienesti nolemj neiegr?matot neiev?ktus nodok?us š?dos gad?jumos:

a) kad ir piem?roti tarifa atvieglojumi saist?b? ar tarifa kvotu, tarifa limitiem vai citiem rež?miem, uz kuriem ties?bas beiguš?s muitas deklar?cijas pie?emšanas laik?, šo faktu pirms attiec?go pre?u laišanas br?v? apgroz?b? nepublic?jot Eiropas Kopienu Ofici?laj? V?stnes? vai, ja šo faktu nepublic?, to pien?c?g? veid? [...] nedarot zin?mu attiec?gaj? dal?bvalst?, turkl?t persona, kas no savas puses atbild par maks?jumu, r?kojusies labtic?gi un iev?rojusi visus noteikumus par muitas deklar?ciju;

b) gad?jumos, kad t?s uzskata, ka Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkt? paredz?tie nosac?jumi ir izpild?ti, iz?emot gad?jumus, kuros saska?? ar 871. pantu dokument?cija j?p?rs?ta Komisijai. Gad?jumos, kad piem?rojams 871. panta 2. punkta otrais ievilkums, muitas iest?des tom?r var nepie?emt l?mumu par attiec?go nodok?u iegr?matošanas atcelšanu l?dz saska?? ar 871. l?dz 876. pantu uzs?kt?s proced?ras nobeigumam.

Ja atmaks?šanas vai atlaišanas l?gums ir iesniegts saska?? ar Kodeksa 236. pantu saist?b? ar Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, p?c analo?ijas piem?ro š? panta pirm?s da?as b) apakšpunktu un 871. l?dz 876. pantu.

Lai piem?rotu iepriekš min?tos pantus [iepriekš?jo da?u noteikumus], dal?bvalstis sniedz savstarp?ju pal?dz?bu, jo ?paši attiec?b? uz t?s dal?bvalsts muitas iest?žu pie?aut?m k??d?m, kura nav atbild?ga par l?muma pie?emšanu.”

8

Š?s regulas 871. pants ir izteikts š?di:

“1. Muitas iest?de nos?ta lietu Komisijai, lai to izš?irtu saska?? ar 872. l?dz 876. pant? izkl?st?to proced?ru, ja attiec?g? iest?de uzskata, ka nav iev?roti Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkt? paredz?tie nosac?jumi un:

—

uzskata, ka Komisija pie??vusi k??du Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta noz?m?,

—

uz lietas apst?k?iem attiecas secin?jumi izmekl?šan?, ko Komisija veikusi saska?? ar Padomes 1997. gada 13. marta Regulu (EK) Nr. 515/97 par dal?bvalstu administrat?vo iest?žu savstarp?ju pal?dz?bu un min?to iest?žu un Komisijas sadarb?bu, lai nodrošin?tu muitas un lauksaimniec?bas

tiesību aktu pareizu piemērošanu [OV 1997, L 82, 1. lpp.], vai saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem vai nolīgumiem, kurus Kopiena noslēgusi ar valsti vai valstu grupu un kuros paredzēta šāda Kopienas veikta izmeklēšana, vai

—

no attiecīgā uzņēmuma neiekasētās summas apmērs attiecībā uz vienu vai vairākiem ieviešanas vai izvešanas darbībām, kas radies tikai vienas kādas rezultātā, ir EUR 500 000 vai vairāk.

2. Šo panta 1. punktā minētie gadījumi tomēr nav jānodod Komisijas izskatīšanai, ja:

—

Komisija saskaņā ar 872. līdz 876. pantā izklāstīto procedūru jau pieņemusi lēmumu lietā, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus,

—

Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

[..]”

9

Stenošanas regulas 875. pantā ir noteikts:

“Ja 873. pantā norādītajā lēmumā ir konstatēts, ka izskatāmās lietas apstākļi ir tādi, ka attiecīgā nodokļa nav jāiegrāmato, Komisija var precizēt nosacījumus, ar kādiem dalībvalstis var atturēties no nodokļu pācmuitošanas iegrāmatošanas gadījuma, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.”

10

Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulas (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV 1999, L 136, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “OLAF izmeklēšanas regula”), 9. pantā ir paredzēts:

“1. Kad pabeigta Biroja veikta izmeklēšana, Birojs direktora vadībā sagatavo ziņojumu, kurā norāda konstatētos faktus, finanšu zaudējumus, ja tie ir, un izmeklēšanas secinājumus, tostarp Biroja direktora ieteikumus par turpmāku rīcību.

2. Sagatavojot šādus ziņojumus, ņem vērā attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos noteiktās procedūras prasības. Tā sagatavoti ziņojumi kāst par pierādījumiem administratīvās lietas vai tiesvedībā tajā dalībvalstī, kurā šo ziņojumu izmantošana izrādīs vajadzīga, tieši tāpat un ar tiem pašiem nosacījumiem, kā attiecīgās valsts administratīvo inspektoru sagatavotie administratīvie ziņojumi. Uz tiem attiecas tieši paši vērtēšanas noteikumi kā tie, ko piemēro valsts administratīvo inspektoru sagatavotiem administratīviem ziņojumiem, un tiem ir tāda pati vērtēba kā šādiem ziņojumiem.

3. Pēc vajadzības izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un jebkurus citus dokumentus, kas ar to saistīti, nosūta attiecīgā dalībvalsts kompetentām iestādēm saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz vajadzīgo izmeklēšanu.

4. Pēc iekšējās izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un jebkurus citus dokumentus, kas ar to saistīti, nosūta attiecīgajai iestādei, organizācijai, birojam vai aģentūrai. Iestāde, organizācija,

birojs vai a?ent?ra veic t?dus pas?kumus, ?paši disciplin?rus pas?kumus vai pras?bas ierosin?šanu ties?, k?dus prasa š?s izmekl?šanas rezult?ti, un par to zi?o Biroja direktoram termi??, k?du tas noteicis sava zi?ojuma secin?jumos.”

Pamatlieta un prejudici?lie jaut?jumi

11

Laik? no 2007. gada 1. septembra l?dz 2009. gada 31. decembrim Aqua Pro ieveda Eiropas Savien?b? Kambodžas izcelsmes velosip?dus. Saska?? ar distrib?cijas l?gumu t? tos nopirka no V?cijas uz??muma laišanai br?v? apgroz?b?.

12

Pamatojoties uz A formas sertifik?tu, ko ir izsniegušas Kambodžas iest?des visp?r?jo preferen?u sist?mas ietvaros, Aqua Pro nav samaks?jusi ne muitas nodokli, ne PVN.

13

2010. gad? nodok?u administr?cija no Eiropas Biroja kr?pšanas apkarošanai (OLAF) sa??ma inform?ciju, ka Kambodžas vald?bas izsniegtais izcelsmes sertifik?ts par attiec?gaj?m prec?m neatbilst Savien?bas ties?bu normu pras?b?m.

14

Pamatojoties uz šo inform?ciju, nodok?u administr?cija veica muitas nodok?u un citu nodok?u auditu, kas bija j?maks? Aqua Pro, un konstat?ja, ka A formas sertifik?ts ticis izsniegts prettiesiski un ka muitas nodok?a atbr?vojumi min?taj?m prec?m tikuši piem?roti nepamatoti.

15

L?dz ar to ar 2010. gada 3. septembra l?mumu nodok?u administr?cija lika Aqua Pro samaks?t muitas nodokli un PVN ar nokav?juma procentiem (turpm?k tekst? – “apstr?d?tais l?mums”).

16

V?l?k, neveiksm?gi p?rs?dz?jusi nodok?u administr?cijas ?ener?ldirektoram šo l?mumu, Aqua Pro c?la pras?bu Administrat?vaj? rajona ties? (Latvija), apgalvojot, ka, deklar?jot preces ar 0 procentu likmi, t? bija r?kojusies labtic?gi, jo t? tostarp nevar?ja zin?t, ka A formas sertifik?ts ticis izsniegts prettiesiski.

17

Šaj? tiesved?b? rad?s jaut?jums par to, vai š?s lietas apst?k?iem ir piem?rojams Komisijas 2012. gada 30. novembra l?mums C(2012) 8694, kuru t? bija pie??musi p?c Somijas Republikas l?guma par ievadmultas nodokli Kambodžas izcelsmes velosip?diem, ko maks?jusi Somijas sabiedr?ba, un kur? Komisija uzskat?ja, ka attiec?gaj? gad?jum? bija pamatoti neveikt piedzenam?s nodok?a summas p?cmuitošanas iegr?matošanu.

18

Šaj? saist?b? nodok?u administr?cija tostarp apgalvoja, ka, t? k? Aqua Pro nebija iesniegusi pieteikumu par ievadmultas nodok?a atmaks?šanu vai atlaišanu atbilstoši ?stenošanas regulas 878. un 879. pantam, netika uzs?kta proced?ra šaj? saist?b?, lai noteiktu, vai šis import?t?js var?jis konstat?t k??du, kas pie?auta, izsniedzot izcelsmes sertifik?tu. Turkl?t š? administr?cija

uzskata, ka Aqua Pro situācija nebija salīdzināma ar to, uz kuras pamata ticis pieņemts iepriekš minētais Komisijas lēmums.

19

Ar nodokļu administrācijas starpniecību saņemot no Kambodžas tirdzniecības ministrijas informāciju par A formas sertifikātu izsniegšanas apstākļiem uz Latviju eksportētajiem velosipēdiem, no kuras izriet, ka šī ministrija nevarēja pārbaudīt šīs izsniegšanas tiesiskumu, jo eksportētājs nebija iesniedzis atbilstošos dokumentus, Administratīvā rajona tiesa ar 2013. gada 28. novembra spriedumu noraidīja Aqua Pro prasību atcelt tiesību aktu.

20

Izskatot lietu apelācijas kārtībā, Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) ar 2015. gada 7. maija spriedumu arī noraidīja Aqua Pro prasību, jo uzskatīja, ka tā neatbilst nosacījumiem, ar kuriem var atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam un kādi tie izriet no Tiesas judikatūras. It īpaši Aqua Pro, kurai atbilstoši šīs tiesas uzskatam ir pierādīšanas pienākums, neesot iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu OLAF konstatējumus par to, ka velosipēdu detaļu izcelsme ir apliecināta ar B un D formas sertifikātiem.

21

Aqua Pro iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesai.

22

Šī tiesa vispirms norāda, ka pastāv šaubas par to, vai muitas iestādes un Administratīvā rajona tiesa ir pamatoti atteikušās vērtēt Aqua Pro rīcības labticīgumu Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā, ka pieteicēja nav iesniegusi pieteikumu, kas būtu pamats uzskatīt nodokļa atļaušanas vai atmaksāšanas procedūru. Atbilstoši minētās tiesas norādījumam arī ir šaubas, vai muitas iestādes un Administratīvā rajona tiesa pamatoti neēnā vērā 2012. gada 30. novembra lēmumu C(2012) 8694 saistībā ar Somijas Republikas līgumu. Šajā saistībā izšķirošais apstāklis esot tas, vai faktiskie un tiesiskie apstākļi ir salīdzināmi un vai attiecīgā persona ir rīkojusies labticīgi, ievērojot visus noteikumus, ko paredz tiesību akti par muitas deklarāciju.

23

Vēl atbilstoši iesniedzējtiesas norādījumam ir jāuzdod jautājumi par OLAF ziņojuma izmantošanu kā pierādījumu un par pācmuitošanas pārbaudes izmantošanu faktu konstatēšanai.

24

Visbeidzot, pastāvot šaubas par to, vai jautājumu par pieteicējas labticību, vērtējot to kopsakarā ar pārējiem lietas apstākļiem, tostarp par Kambodžas uzņēmumu un atbildēgo iestāžu darbības modeli, nav piešķirama nozīme tam, ka Aqua Pro minētās preces ir iegādājusies nevis tieši no Kambodžas uzņēmuma, bet gan, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, no Vācijas uzņēmuma, ņemot vērā, ka šis tirdzniecības modelis principā jau pats par sevi izslēdz tiešu sadarbību starp Aqua Pro un Kambodžas uzņēmumu, jo starp tiem nenotiek saziņa.

25

Šķidos apstākļos Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (Latvija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) a) Vai Muitas kodeksa 220. panta 1. punkts un 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka iestādes atzīt maksājuma nodokļa summas iegrāmatojums ir uzskatāms par notikušu līdz ar iestādes lēmumu par iegrāmatošanu vai pienākuma samaksāt nodokli noteikšanu, neatkarīgi no šā lēmuma apstrīdšanas un pārsūdzšanas tiesfakta?

b) Vai Muitas kodeksa 236. un 239. pants ir interpretējams tādējādi, ka ar brīdi, kad iestāde ir pieņmusi lēmumu iegrāmatot attiecīgo nodokļa summu un noteikusi parādnieka pienākumu to samaksāt (lēmumu, kļūdu valsts dienests ir pieņmis izskatīmajā lietā), bet parādnieks šo lēmumu apstrīdjis un pārsūdzjis tiesā, vienlaikus jāprasa šā nodokļa atļaišana vai atmaksāšana regulas 236. vai 239. panta kārtībā (vai dienesta lēmuma apstrīdšanas pieteikums šādā gadījumā var tikt uzskatīts arī par nodokļa pārda atļaišanas/atmaksāšanas pieteikumu)? Ja atbilde ir apstiprinoša, tad kāda ir pārbaudes saturiskā atšķirība, veicot attiecīgi iestādes lēmuma par iegrāmatošanu un pienākuma samaksāt nodokli tiesiskuma kontroli un [Muitas kodeksa] 236.panta kārtībā izlemjamo jautājumu?

c) Vai Muitas kodeksa 236. panta 2. punkta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka nodokļa atļaišanas/atmaksāšanas pieteikuma iesniegšanas termiņu pagarina (vai nokavējumu attaisno) pieteikuma par valsts dienesta lēmuma par nodokļa samaksas pienākuma noteikšanu apstrīdšanas un tiesvedības fakts un laiks?

d) Ja jautājums par iegrāmatošanu vai atļaišanu šajā gadījumā ir izlemjams neatkarīgi no Eiropas Komisijas lēmuma, kas pieņemts attiecībā uz citu dalībvalsti (šajā gadījumā – Somiju), vai, ievērojot šenošanas regulas 869. panta b) apakšpunktu un iespējamo nodokļa apmēru izskatīmajā lietā, iestādei vai tiesai jautājums par nodokļa neiegrāmatošanu vai atļaišanu ir nododams izlemšanai Eiropas Komisijai?

2) a) Vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanā papildu pārbaudes veicamas par apstākļiem, kuri attiecas uz trešās valsts (šajā gadījumā – Kambodžas) iestāžu un eksportētāja rīcību un kuri izmeklētī OLAF misijas laikā? Vai arī vispārīgā apstākļu aprakstam OLAF ziņojumā par minēto rīcību ir piešķirams pierādījuma statuss?

b) Vai papildu pārbaudē iegūtais ziņojums, lai arī tas virzīts uz konkrētās dalībvalsts gadījumu, ir piešķirama izšķiroša nozīme iepretim OLAF ziņojumam?

c) Vai šenošanas regulas 875. pants ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalstij ir saistošs Eiropas Komisijas lēmums, kas pieņemts uz tā pašā OLAF ziņojuma pamata attiecībā uz citu dalībvalsti (šajā gadījumā – [Somijas Republiku])?

d) Vai papildu pārbaude ir veicama un tajā iegūtais ziņojums izmantojamas apstākļos, kad Eiropas Komisija uz konkrētā OLAF ziņojuma pamata ir pieņmusi lēmumu par nodokļa neiegrāmatošanu attiecībā uz citu dalībvalsti un piemērojusi šenošanas regulas 875. pantu[?]

3) Vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanā, vērtējot attaisnojošu iemeslu esību un labticību apliekamās personas rīcībā, konkrētos apstākļos var tikt piešķirta nozīme apstāklim, ka darījums par preču ieviešanu balstīts uz distribūcijas līguma pamata?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājuma a) daļu

Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātās sadarbības starp valstu tiesām un Tiesu procedūras ietvaros tai ir jāsniedz valsts tiesai lietderīga atbilde, kas atbilst izlemto izskatīšanai esošo strīdu. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi. Turklāt Tiesai var būt vajadzīgi Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (spriedums, 2017. gada 1. februāris, *Município de Palmela*, C144/16, EU:C:2017:76, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

Šajā lietā no lūguma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentam tostarp rodas jautājums, vai atgāstamās nodokļa summas pācmuitošanas iegrāmatošana, pret kuru atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam *Aqua Pro* varētu iebilst, jau ir notikusi tādā, ka apstrīdētā lūguma tiesiskuma pārbaudes tiesā rezultātā vēl nav pieņemts galīgais nolēmums un ka tādā jautājums par to, vai ir jāegrāmato attiecīgais nodoklis pamatlīmenī, vēl nav atrisināts.

To paturot prātā, pirmā jautājuma a) daļā iesniedzējtiesa būtībā jautā, kurā brīdī ir uzskatāms, ka ir notikusi atgāstamās nodokļu summas pācmuitošanas iegrāmatošana, ņemot vērā Muitas kodeksa 220. pantu, ja iestāžu lēmums par iegrāmatošanu vai nodokļa maksāšanas pienākuma noteikšanu ir apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā.

Šajā saistībā ir jānorāda, ka attiecībā uz atgāstamās nodokļu summas pācmuitošanas iegrāmatošanu Muitas kodeksa 220. panta 1. punkts ir tikai paredzēts, ka, neskarot šā kodeksa 219. panta noteikumus, tas ir jāveic divu dienu laikā no dienas, kurā muitas iestādes ir noskaidrojušas 220. panta 1. punkta minētos apstākļus un spēj aprēķināt atbilstoši likumam maksājamo summu un noteikt pārdevnieku.

Turpretī, runājot par to, kurā brīdī ir jāuzskata, ka faktiski ir notikusi atgāstamās muitas nodokļa summas iegrāmatošana, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izriet, ka šā iegrāmatošana notiek, muitas iestādēm ierakstot no muitas pārda izrietošo ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu uzskaites dokumentos vai jebkur citā līdzvērtīgā dokumentā (skat. it īpaši spriedumus, 2009. gada 16. jūlijs, *Distillerie Smeets Hasselt u.c.*, C126/08, EU:C:2009:470, 22. punkts, kā arī 2012. gada 8. novembris, *KGH Belgium*, C351/11, EU:C:2012:699, 21. punkts).

Līdz ar to pācmuitošanas piedziņas gadījumā iestāžu konstatētā maksājamo nodokļa summa tiek uzskatīta par iegrāmatotu, kad muitas iestādes šo summu ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkur citā līdzvērtīgā dokumentā, kas principā ir jāveic Muitas kodeksa 220. panta 1. punkta paredzētajā divu dienu termiņā.

To paturot prātā, tas, ka vēlāk iestāžu lēmums par ieģrāmatošanu vai pienākuma samaksāt nodokli noteikšanu tiek apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā, pats par sevi nevar ietekmēt konstatējumu, ka ieģrāmatošanas darbība faktiski ir notikusi atbilstoši Muitas kodeksa 217. panta 1. punktam un 220. panta 1. punktam.

33

Šo interpretāciju tostarp nostiprina tas, ka pārsūdzības iesniegšana, piemērojot Muitas kodeksa 243. pantu, atbilstoši šā kodeksa 244. panta pirmajai daļai principā neaptur apstrīdēt lēmuma izpildi un ka šāda pārsūdzība tādā nav šķērslis šā lēmuma tūlītējai izpildei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, Kamino International Logistics un Datema Hellmann Worldwide Logistics, C129/13 un C130/13, EU:C:2014:2041, 56. punkts).

34

Ēmot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājuma a) daļu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 217. panta 1. punkts un 220. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pācmuitošanas piedziņas gadījumā maksājuma nodokļa summa, ko ir konstatējušas iestādes, tiek uzskatīta par ieģrāmatotu, kad muitas iestādes šo summu ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā, neatkarīgi no tā, vai iestāžu lēmums par ieģrāmatošanu vai pienākuma maksāt nodokli noteikšanu tiek apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā.

Par pirmo jautājuma b) daļu

35

Ievadam ir jānorāda, ka no lēmuma par prejudiciālo jautājuma uzdošanu izriet, ka pirmo jautājuma b) daļa ir uzdota, lai noskaidrotu, vai nodokļu iestāde un iepriekšējās tiesas ir varējušas pamatoti uzskatīt, ka, tādēļ k? Aqua Pro nav iesniegusi pieteikumu par nodokļa atlaišanu vai atmaksāšanu atbilstoši Muitas kodeksa 236. un 239. pantam, nav jāizvērtē, vai Aqua Pro varēja atsaukties uz tiesisko paņēmumu šā kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

36

Tādējādi šis jautājums ir jāsaprot kā tāds, ar kuru būtībā ir paredzēts noskaidrot, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kā arī 236., 239. un 243. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, apstrīdot un vēlāk pārsūdzot tiesā nodokļu administrācijas lēmumu par ievad muitas nodokļa summas pācmuitošanas ieģrāmatošanu un pienākuma to samaksāt uzlikšanu importētājam, šim importētājam, lai varētu atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, ir jāiesniedz pieteikums par šā nodokļa atlaišanu vai atmaksāšanu saskaņā ar šā kodeksa 236. un 239. pantā paredzēto procedūru, un vai – attiecīgajā gadījumā – minētā lēmuma apstrīdēšana šajā pārsūdzībā var tikt uzskatīta par tādā, kas ietver šādu pieteikumu.

37

Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāatgādina, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta mērķis ir aizsargāt personas, kas atbildīga par nodokļa samaksu, tiesisko paņēmumu uz to, ka visi apstākļi un kritēriji, uz kuriem ir balstīts lēmums atgūt vai neatgūt muitas nodokļus, ir pamatoti (skat. it īpaši spriedumus, 2007. gada 18. oktobris, Agrover, C173/06, EU:C:2007:612, 31. punkts, un 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C427/14, EU:C:2015:803, 43. punkts).

38

Šai nol?k? šaj? ties?bu norm? ir paredz?ts, ka p?c likuma maks?jam? ievedmuitas nodok?a summa netiek iegr?matota p?cmuitošanas k?rt?b? un l?dz ar to netiek piedz?ta, ja import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu min?t?s ties?bu normas izpratn?.

39

No min?t? izriet, ka princip? muitas iest?d?m – k? ir preciz?ts ar? ?stenošanas regulas 869. panta b) punkt? – paš?m ir j?izlemj neveikt p?cmuitošanas iegr?matošanu neiekas?tiem nodok?iem un ar to saist?to piedzi?u, ja t?s uzskata, ka attiec?gais import?t?js ir izpild?jis š?das tiesisk?s pa??v?bas aizsardz?bas nosac?jumus.

40

Turpret?, ja ?paši p?c p?cmuitošanas p?rbaudes veikšanas muitas iest?des izlemj iegr?matot neiekas?tos muitas nodok?us un likt import?t?jam tos samaks?t, t?m saska?? ar Muitas kodeksa 236. panta 1. punktu ir j?atmaks? vai j?atlaiž šie nodok?i, ja un cikt?l v?l?k izr?d?s, ka summa ir tikusi iegr?matota, p?rk?pjot š? kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

41

Š? nodok?u atmaks?šana vai atlaišana, pamatojoties uz Muitas kodeksa 236. pantu, lasot to kopsakar? ar t? 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, ir j?veic vai nu – atbilstoši pirm?s min?t?s ties?bu normas 2. punkta trešajai da?ai – p?c savas ierosmes, vai – piem?rojot min?t?s ties?bu normas 2. punkta pirmo da?u – pamatojoties uz attiec?gajam muitas dienestam iesniegtu pieteikumu, pirms ir beidzies tr?s gadu termi?š no attiec?go nodok?u pazi?ošanas dienas.

42

T? k? Aqua Pro pirmaj? posm? – k? izriet no l?muma par prejudici?la jaut?juma uzdošanu – apstr?d?ja iest?d? maks?jam?s muitas nodok?a summas p?cmuitošanas iegr?matošanu, iesniedz?jtiesai ir j?p?rbauda, vai Aqua Pro ir iesniegusi attiec?gajam muitas dienestam pieteikumu par nodok?a atlaišanu vai atmaks?šanu Muitas kodeksa 236. panta 2. punkta pirm?s da?as izpratn?, lasot to kopsakar? ar t? 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vai ar? t? nodok?u administr?cijas l?mumu par attiec?g?s nodok?u summas iegr?matošanu un par pien?kuma to samaks?t uzlikšanu Aqua Pro k? import?t?jam ir apstr?d?jusi atbilstoši Muitas kodeksa 243. pantam t?d? muitas iest?d?, kas šai nol?k? ir noteikta atbilstoši š? panta 2. punkta a) apakšpunktam.

43

Šaj? saist?b? ir j?konstat?, ka, lai ar? Muitas kodeksa 236. un 239. pant? konkr?ti ir paredz?ta ?paša proced?ra muitas nodok?u atlaišanai vai atmaks?šanai tostarp tad, ja iegr?matošana ir pretrun? š? kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, persona, kurai ir j?maks? nodoklis, var atsaukties uz šo ties?bu normu ar? t?lab, lai iebilstu pret ievedmuitas nodok?a p?cmuitošanas iegr?matošanu, tostarp to apstr?d?t vai p?rs?dz?t ties? min?t? kodeksa 243. panta izpratn?.

44

Proti, saska?? ar šo ties?bu normu personai, kurai ir j?maks? nodoklis, visp?r?gi ir ties?bas apstr?d?t vai p?rs?dz?t ties? visus l?mumus, ko ir pie??mušas iest?des, kur?m ir j?piem?ro muitas tiesiskais regul?jums, un kas to skar tieši un individu?li.

45

?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz pirm? jaut?juma b) da?u ir j?atbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts, k? ar? 236., 239. un 243. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka, apstr?dot vai p?rs?dzot ties? nodok?u administr?cijas l?mumu par ievedmuitas nodok?a summas p?cmuitošanas iegr?matošanu un pien?kuma to samaks?t uzlikšanu import?t?jam, šis import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, lai iebilstu pret šo iegr?matošanu, neatkar?gi no t?, vai import?t?js ir iesniedzis pieteikumu par š? nodok?a atlaišanu vai atmaks?šanu saska?? ar š? kodeksa 236. un 239. pant? paredz?to proced?ru.

Par pirm? jaut?juma c) da?u

46

Ar pirm? jaut?juma c) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Muitas kodeksa 236. panta 2. punkta pirm? da?a ir j?interpret? t?d?j?di, ka tad, ja nodok?u administr?cijas l?mums par iegr?matošanu vai pien?kuma samaks?t nodokli uzlikšanu tiek apstr?d?ts vai p?rs?dz?ts ties?, tiek pagarin?ts pieteikuma par nodok?u atlaišanu vai atmaks?šanu iesniegšanas termi?š.

47

T? k? šis jaut?jums ir balst?ts uz pie??mumu, kuru atsp?ko atbilde, kas sniegta uz pirm? jaut?juma b) da?u, saska?? ar kuru iesp?ja saist?b? ar apstr?d?šanu vai p?rs?dz?bu ties? atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam ir tad, ja, pamatojoties uz š? kodeksa 236. pantu, tiek iesniegts pieteikums par muitas nodok?u atlaišanu vai atmaks?šanu, uz to vairs nav j?atbild.

Par pirm? jaut?juma d) da?u

48

Ar pirm? jaut?juma d) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai un k?d? m?r? ?stenošanas regulas 869. panta b) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka Komisijai ir j?iesniedz izskat?šanai jaut?jums par neiegr?matošanu vai muitas nodok?u atlaišanu, ja nav j??em v?r? l?mums, kuru t? ir pie??musi šaj? jaut?jum? attiec?b? uz citu dal?bvalsti.

49

No ?stenošanas regulas 869. panta b) punkta izriet ka, ja muitas iest?des uzskata, ka ir izpild?ti visi Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkt? min?tie nosac?jumi, t?s pašas nolemj neveikt p?cmuitošanas iegr?matošanu neiekas?tiem nodok?iem, iz?emot, ja ir pien?kums iesniegt Komisij? lietu saska?? ar š?s regulas 871. pantu.

50

Min?t? 871. panta 1. punkt? ir paredz?ti nosac?jumi, kuriem iest?joties, ir j?v?ršas Komisij?, lai t? izskat?tu lietu saska?? ar ?stenošanas regulas 872.–876. pant? paredz?to proced?ru, un t? 2. punkt? ir noteikts, ka pie t?s nav j?v?ršas, ja ir izpild?ti divi nosac?jumi, proti, pirmk?rt, ja Komisija

saska?? ar min?to proced?ru jau pie??musi l?mumu liet?, kura skar l?dzv?rt?gus faktiskas un tiesiskas jaut?jumus, un, otrk?rt, ja Komisija jau izskata lietu, kura skar l?dzv?rt?gus faktiskas un tiesiskas jaut?jumus.

51

Šaj? saist?b? no l?muma par prejudici?la jaut?juma uzdošanu un no pirm? jaut?juma d) da?as teksta izriet, ka iesniedz?jtiesa balst?s uz pie??mumu, ka tostarp t?d??, ka š?s lietas gad?jums nav l?dzv?rt?gs tam, uz kuru attiecas Komisijas l?mums saist?b? ar Somiju, š?s lietas apst?k?os šie divi nosac?jumi nav izpild?ti.

52

Š?d? kontekst? saska?? ar ?stenošanas regulas 869. pantu, lasot to kopsakar? ar š?s regulas 871. pantu, muitas iest?des nevar pašas izlemt neveikt p?cmuitošanas ieogr?matošanu neiekas?tiem nodok?iem, ja t?s uzskata, ka ir izpild?ti nosac?jumi, lai atsauktos uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, un t?m ir pien?kums iesniegt Komisij? lietu, ja izskat?m?s lietas apst?k?os rodas k?da no ?stenošanas regulas 871. panta 1. punkt? min?taj?m situ?cij?m. L?dz ar to muitas iest?d?m ir oblig?ti j?iesniedz Komisijai lieta, ja t?s uzskata, ka t? ir pie??vusi k??du min?t?s Muitas kodeksa ties?bu normas izpratn?, ja izskat?m?s lietas apst?k?i ir saist?ti ar Savien?bas m?rog? veiktas izmekl?šanas rezult?tiem min?t?s ?stenošanas regulas ties?bu normas izpratn? vai ja attiec?go nodok?u summa ir EUR 500 000 vai vair?k.

53

?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz pirm? jaut?juma d) da?u ir j?atbild, ka ?stenošanas regulas 869. panta b) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka, ja Komisija nav pie??musi l?mumu vai nav ?stenojusi proced?ru š?s regulas 871. panta 2. punkta izpratn?, t?d? situ?cij? k? pamatliet? apl?kot? muitas iest?des pašas nevar izlemt neveikt p?cmuitošanas ieogr?matošanu neiekas?tiem nodok?iem, ja t?s uzskata, ka ir izpild?ti nosac?jumi, lai atsauktos uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, un t?m ir pien?kums iesniegt Komisij? lietu vai nu tad, ja min?t?s iest?des uzskata, ka Komisija ir pie??vusi k??du min?t?s Muitas kodeksa ties?bu normas izpratn?, vai tad, ja izskat?m?s lietas apst?k?i ir saist?ti ar Savien?bas m?rog? veiktas izmekl?šanas rezult?tiem ?stenošanas regulas 871. panta 1. punkta otr? ievilkuma izpratn?, vai ar? tad, ja attiec?go nodok?u summa pamatliet? ir EUR 500 000 vai vair?k.

Par otr? jaut?juma a) da?u

54

Ar otr? jaut?jumu a) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka OLAF zi?ojum? iek?aut? inform?cija par eksport?t?jvalsts muitas iest?žu un eksport?t?ja r?c?bu ir uzskat?ma par pier?d?jumu vai ar? muitas iest?d?m ir j?veic p?cmuitošanas p?rbaudes šaj? saist?b?.

55

Uzreiz ir j?nor?da, ka Tiesai, atbildot uz l?dz?gu jaut?jumu, kuru ar? bija uzdevis Augst?k?s tiesas Administrat?vo lietu departaments, jau ir bijusi iesp?ja nospriest 2017. gada 16. marta sprieduma Veloserviss (C47/16, EU:C:2017:220) 48. punkt?, ka, cikt?l OLAF zi?ojum? ir šai zi?? b?tiska inform?cija, tas var tikt ?emts v?r?, lai noteiktu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, lai import?t?js var?tu

atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam.

56

Turkl?t, k? pamatoti nor?da iesniedz?jtiesa un tiesved?bas puses, no OLAF izmekl?šanas regulas 9. panta 2. punkta izriet, ka š?di zi?ojumi t?pat un ar t?diem pašiem nosac?jumiem k? administrat?vie zi?ojumi, ko sagatavo valsts administrat?vie inspektori, ir pier?d?jumi, kas ir pie?aujami dal?bvalsts administrat?vos procesos vai tiesved?b?s, ja to izmantošana izr?d?s vajadz?ga.

57

Tom?r, k? ar? izriet no 2017. gada 16. marta sprieduma Veloserviss (C47/16, EU:C:2017:220), ja š?d? zi?ojum? ir tikai attiec?g?s situ?cijas visp?r?gs apraksts – kas ir j?p?rbauda iesniedz?jtiesai –, ar to vien nepietiek, lai konstat?tu, ka šie nosac?jumi patieš?m ir izpild?ti visos aspektos, tostarp attiec?b? uz eksport?t?ja vai attiec?gaj? gad?jum? eksport?t?jvalsts muitas iest?žu atbilstošo r?c?bu (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C47/16, EU:C:2017:220, 49. un 50. punkts).

58

Š?dos apst?k?os saska?? ar šo judikat?ru princip? import?šanas valsts muitas iest?d?m, iesniedzot papildu pierad?jumus, ir j?pier?da, ka eksport?t?jvalsts muitas iest?des ir izsniegušas nepareizu A formas izcelsmes sertifik?tu t?d??, ka eksport?t?js ir nepareizi izkl?st?jis faktus (skat. spriedumu, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C47/16, EU:C:2017:220, 47. un 50. punkts).

59

L?dz ar to, lai ar? OLAF zi?ojum? iek?aut? inform?cija ir viens no pier?d?jumiem, kas ir j??em v?r?, lai noteiktu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, ?emot v?r? taj? iek?auto inform?ciju, šis zi?ojums var izr?d?ties nepietiekams, lai no juridisk? viedok?a pietiekami pier?d?tu, ka šie nosac?jumi patieš?m ir izpild?ti visos aspektos.

60

L?dz ar to muitas iest?d?m var n?kties iesniegt papildu pier?d?jumus šaj? saist?b?, it ?paši attiec?b? uz atbilstoš? eksport?t?ja vai eksport?t?jvalsts muitas iest?žu r?c?bu, tostarp veicot p?cmuitošanas p?rbaudes.

61

Šaj? saist?b? no past?v?g?s judikat?ras izriet, ka min?taj?m iest?d?m ir liela nov?rt?juma br?v?ba p?cmuitošanas p?rbaužu veikšan? (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 2012. gada 12. j?lijs, Südzucker u.c., C608/10, C10/11 un C23/11, EU:C:2012:444, 48. un 50. punkts, k? ar? 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C427/14, EU:C:2015:803, 27. un 28. punkts).

62

?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz otr? jaut?juma a) da?u ir j?atbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka OLAF zi?ojum? iek?aut? inform?cija par eksport?t?jvalsts muitas iest?žu un eksport?t?ja r?c?bu ir viens no pier?d?jumiem, kas ir j??em v?r?, lai noteiktu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši šai ties?bu normai. Tom?r, ja, ?emot v?r? taj? iek?auto inform?ciju,

šis ziņojums izrādās nepietiekams, lai no juridiskā viedokļa pietiekami pierādītu, ka šie nosacījumi patiešām ir izpildīti visos aspektos – kas ir jāizvērtē valsts tiesai –, muitas iestādēm var nākties iesniegt papildu pierādījumus šajā saistībā, tostarp veicot pārmuitošanas pārbaudes.

Par otrā jautājuma b) daļu

63

Ar otrā jautājuma b) daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kuriem importētājs var atsaukties uz tiesisko pārvaldību atbilstoši šim pantam, informācija, kas iegūta, veicot pārmuitošanas pārbaudi, ir svarīgāka par to, kas iekāuta OLAF ziņojumā.

64

No OLAF izmeklēšanas regulas 9. panta 2. punkta tostarp izriet, ka uz OLAF ziņojumiem attiecas tie paši vērtēšanas noteikumi kā tie, ko piemēro valsts administrācio inspektoru sagatavotiem administrācioviem ziņojumiem, un tiem ir tāda pati vērtība kā šādiem ziņojumiem.

65

Līdz ar to pārmuitošanas pārbaudes laikā iegūtā informācija nav svarīgāka par to, kas iekāuta OLAF ziņojumā.

66

Ēmot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otrā jautājuma b) daļu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iesniedzējtiesai, ēmot vērā visus konkrētos tajā izskatāmās lietas faktus un it īpaši pamatlietas pušu šajā sakarā iesniegtos pierādījumus, ir jāizvērtē, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kuriem importētājs var atsaukties uz tiesisko pārvaldību atbilstoši šai tiesību normai. Šim vērtējumam ir jāņem vērā, ka pārmuitošanas pārbaudes laikā iegūtā informācija nav svarīgāka par to, kas iekāuta OLAF ziņojumā.

Par otrā jautājuma c) daļu

67

Ar sava otrā jautājuma c) daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Ēstenošanas regulas 875. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir saistošs Komisijas lēmums šīs regulas 873. panta izpratnē, kas adresēts citai dalībvalstij un pieņemts, pamatojoties uz OLAF ziņojumu, kurš attiecas uz trešās valsts iestāžu un eksportētāja rēķinu.

68

Saskaā ar Ēstenošanas regulas 875. pantu Komisija var precizēt nosacījumus, ar kuriem tad, ja atbilstoši šīs regulas 873. pantam pieņemtajā lēmumā tiek konstatēts, ka izskatāmajā situācijā var netikt veikta attiecīgo nodokļu pārmuitošanas iegrāmatošana, dalībvalstis var neveikt nodokļu pārmuitošanas iegrāmatošanu gadījumos, kuri skar lādzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

69

No minētā izriet, ka dalībvalstij un, konkrētkā, tās administrācioviem iestādēm un tiesēm (šajā

noz?m? skat. spriedumu, 2008. gada 20. novembris, Heuschen & Schrouff Ori?ntal Foods Trading, C375/07, EU:C:2008:645, 64. punkts) ar Komisijas preciz?tajiem nosac?jumiem ir saistošs t?s v?rt?jums l?mum?, kurš pie?emts, pamatojoties uz ?stenošanas regulas 873. pantu, attiec?b? uz citu dal?bvalsti, gad?jumos, kuri skar l?dzv?rt?gus faktiskos un tiesiskos jaut?jumus.

70

Šaj? saist?b? galvenok?rt š? sprieduma 55. un 56. punkt? nor?d?to iemeslu d?? OLAF zi?ojums var tikt ?emts v?r?, lai noteiktu, vai attiec?gais gad?jums iepriekš izkl?st?taj? noz?m? ir l?dzv?rt?gs tam, par kuru Komisija ir pie??musi l?mumu, pamatojoties uz ?stenošanas regulas 873. pantu.

71

?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz otr? jaut?juma c) da?u ir j?atbild, ka ?stenošanas regulas 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka apst?k?os, ko atbilstoši šim pantam ir preciz?jusi Komisija, dal?bvalstij ir saistošs t?s v?rt?jums l?mum?, kurš pie?emts, pamatojoties uz ?stenošanas regulas 873. pantu, attiec?b? uz citu dal?bvalsti, gad?jumos, kuri skar l?dzv?rt?gus faktiskos un tiesiskos jaut?jumus, kas ir j?izv?rt? š?s dal?bvalsts iest?d?m un ties?m, tostarp ?emot v?r? no OLAF zi?ojuma, uz kuru šis l?mums ir balst?ts, izrietošo inform?ciju par eksport?t?ja vai eksport?t?jvalsts muitas iest?žu r?c?bu.

Par otr? jaut?juma d) da?u

72

Ar otr? jaut?juma d) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un ?stenošanas regulas 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka, ja Komisija, pamatojoties uz OLAF zi?ojumu, pie??ma l?mumu par nodok?u p?cmuitošanas gr?matošanas neveikšanu atbilstoši ?stenošanas regulas 873. un 875. pantam, ir j?veic p?cmuitošanas p?rbaude un j?izmanto no t?s izrietoš? inform?cija.

73

K? ir atg?din?ts š? sprieduma 61. punkt?, muitas iest?d?m ir plaša nov?rt?juma br?v?ba, veicot p?cmuitošanas p?rbaudes un no t?m izdarot secin?jumus (skat. it ?paši spriedumu, 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C427/14, EU:C:2015:803, 27. un 28. punkts).

74

Š?s iest?des princip? var veikt jebk?das p?cmuitošanas p?rbaudes, kuras t?s uzskata par vajadz?g?m, un izmantot to laik? ieg?to inform?ciju, gan lai p?rbaud?tu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, gan, konkr?t?k, lai noteiktu, vai to izskat?m? lieta ir l?dzv?rt?ga ?stenošanas regulas 875. panta izpratn? lietai, par kuru, pamatojoties uz š?s regulas 873. pantu, Komisija ir pie??musi l?mumu neveikt nodok?u iegr?matošanu.

75

L?dz ar to uz otr? jaut?juma d) da?u ir j?atbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un ?stenošanas regulas 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka muitas iest?des var veikt jebk?das p?cmuitošanas p?rbaudes, kuras t?s uzskata par vajadz?g?m, un izmantot to laik? ieg?to inform?ciju, gan lai p?rbaud?tu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam,

gan lai noteiktu, vai to izskatām? lieta skar "Ikdzvērtīgus" faktiskos un tiesiskos jautājumus? stenošanas regulas 875. panta izpratnē? k? lieta, par kuru, pamatojoties uz šīs regulas 873. pantu, Komisija ir pieņēmusi lēmumu neveikt nodokļu iegrāmatošanu.

Par trešo jautājumu

76

Ar trešo jautājumu iesniedzātāja b?t?b? jautā, vai un kādā mērā? Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam, ka tās preču ieviešanas darījums k? pamatliet? apl?kotais ir noticis, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, ir noz?me, izv?rtējot, vai pamatliet? ir izpildīti nosacījumi, lai varētu atsaukties uz tiesisko pa?v?bu atbilstoši šai ties?bu normai.

77

Ta?u, t? k? Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta mērā?is – k? ir atgādīnāts š? sprieduma 37. punktā – ir aizsargāt personas, kas atbildēga par nodokļa samaksu, tiesisko pa?v?bu uz to, ka visi apstākļi un kritēriji, uz kuriem ir balstīti lēmums atgūt muitas nodokļus, ir pamatoti, ne no šīs ties?bu normas teksta, ne no tās mērā?a nevar secināt, ka persona, kurai ir jāmaksā nodoklis un kura ir ievēdusi attiecīgās preces, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, nevar atsaukties uz tiesisko pa?v?bu atbilstoši šai ties?bu normai tādās pašos apstākļos k? persona, kurai ir jāmaksā nodoklis un kura šīs preces ievēd, tās tieši iepirkot no eksportētāja.

78

Šaj? ziņā? ir jāatgādina, ka saskaņā? ar pastāvīgo judikatūru importētājs likumīgi pamatoties uz tiesisko pa?v?bu saskaņā? ar minēto ties?bu normu, lai uz viņu attiektos taj? paredzētais izņēmums no p?cmuitošanas piedziņas, var tikai tad, ja vienlaicīgi ir izpildīti trīs nosacījumi. Vispirms, nodoklis nav iekasēts pašu kompetento iestāžu k?das dēļ, turklāt kompetento iestāžu pieļaut? k?da ir tāda rakstura, ka nav iespējams saprātīgi gaidīt, ka persona, kas atbildēga par samaksu un kas darbojas lab? ticēbā?, to atklās, un, visbeidzot, persona, kas atbildēga par samaksu, ir ievērojusi visus spēkā? esošaj? tiesiskaj? regulājum? ietvertos noteikumus par muitas deklarāciju (skat. it ?paši spriedumus, 2007. gada 18. oktobris, Agrover, C173/06, EU:C:2007:612, 35. punkts, un 2011. gada 15. decembris, Afasia Knits Deutschland, C409/10, EU:C:2011:843, 47. punkts).

79

Šie nosacījumi b?t?b? noz?mā? to risku sadali, kas izriet no k?dā?m vai nelikumībā?m muitas deklarācijā?, atkarībā? no katra iesaistīt? subjekta, proti, eksportēšanas valsts kompetento iestāžu, eksportētāja un importētāja uzvedības un rēpības (spriedums, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C47/16, EU:C:2017:220, 25. punkts).

80

Šaj? lietā? no iesniedzātājas lēmuma izriet, ka tai konkrēti rodas jautājums par noz?mi, kāda ir distribūcijas līgumam un it ?paši tam, ka nav tiešu attiecību ar eksportētāju, kas no tā izriet?tu, izv?rtējot, vai Aqua Pro k? personai, kurai ir jāmaksā nodoklis, ir jāpārbauda vai tā var pārbaudīt, vai A formas sertifikāts ir izsniegts likumīgi.

81

Šādā skatājumā? trešais jautājums tātad attiecas konkrēti uz v?rtējumu, ?emot vērā? šādas

apst?k?us, par otro no š? sprieduma 78. punkt? atg?din?taj? judikat?r? min?tajiem nosac?jumiem par to, ka kompetent?s iest?des ir pie??vušas neatkl?jamu k??du, un t?d?? ir j?pier?da, ka import?t?js, kurš r?kojas, pamatojoties uz distrib?cijas l?gumu, ir r?kojies ar pien?c?gu r?p?bu.

82

Šaj? saist?b? ir j?uzsver, ka Tiesa vair?kk?rt ir nospriedusi, ka saimniecisk?s darb?bas subjektiem l?gumsaist?bu ietvaros ir j?veic nepieciešamie pas?kumi, lai nodrošin?tos pret p?cmuitošanas piedzi?as risku, un š?du prevent?vo darb?bu tostarp var veidot tas, ka l?guma nosl?gšanas laik? vai p?c tam persona, kurai ir j?maks? nodoklis, sa?em no otras l?gumsl?dz?jas puses visus pier?d?jumus, kas apstiprina, ka pre?u izcelsme ir valst?, uz kuru attiecas visp?r?jais preferen?u rež?ms, tostarp dokumentus, kas pier?da šo izcelsmi (skat. it ?paši spriedumus, 2012. gada 8. novembris, Lagura Vermögensverwaltung, C438/11, EU:C:2012:703, 30. un 31. punkts, k? ar? 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C47/16, EU:C:2017:220, 38. punkts).

83

Tiesa ar? ir nospriedusi, ka saimniecisk?s darb?bas subjektiem, ja tiem pašiem rodas šaubas par t?das ties?bu normas pareizu piem?rošanu, kuras neizpildes rezult?t? var rasties muitas par?ds, vai par pre?u izcelsmes noteikšanu, ir j?noskaidro un j?mekl? visi iesp?jamie paskaidrojumi, lai p?rbaud?tu, vai š?s šaubas ir pamatotas (šaj? noz?m? skat. it ?paši spriedumus, 1996. gada 14. maijs, Faroe Seafood u.c., C153/94 un C204/94, EU:C:1996:198, 100. punkts; 1999. gada 11. novembris, Söhl & Söhlke, C48/98, EU:C:1999:548, 58. punkts, k? ar? 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C47/16, EU:C:2017:220, 37. punkts).

84

Šaj? saist?b? Tiesa turkl?t jau ir preciz?jusi, ka import?t?jam, ja past?v ac?mredzami iemesli šaub?ties par A formas izcelsmes sertifik?ta pareiz?bu, saist?b? ar savu r?p?bas pien?kumu, izmantojot visus iesp?jamos l?dzek?us, ir j?iepaz?stas ar š? sertifik?ta izsniegšanas apst?k?iem (šaj? noz?m? skat. spriedumu, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C47/16, EU:C:2017:220, 39. un 43. punkts).

85

Iepriekš min?tie principi ir piem?rojami ar? t?dai situ?cijai k? pamatliet? apl?kot?, kur? import?t?jam t?d??, ka tas iaved attiec?g?s preces, pamatojoties uz distrib?cijas l?gumu ar trešo uz??m?ju, nav tiešu l?gumsaist?bu ar šo pre?u eksport?t?ju.

86

T?d?j?di import?t?js, kurš š?du p?rbaudi nav veicis pie t? distrib?cijas l?guma sl?dz?ja, pamatojoties uz kuru tika ievestas attiec?g?s preces, lai p?rliecin?tos par š?m prec?m izsniegt? A formas sertifik?ta pareiz?bu, nevar atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, apgalvojot, ka, ?emot v?r? šo distrib?cijas l?gumu, labtic?ga persona, kurai ir j?maks? nodoklis, kompetento iest?žu pie?auto k??du nevar?ja sapr?t?gi konstat?t š? otr? nosac?juma izpratn?, kurš min?ts š? sprieduma 78. punkt? atg?din?taj? judikat?r?.

87

?emot v?r? visus iepriekš min?tos apsv?rumus, uz trešo jaut?jumu ir j?atbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas, ka import?t?js preces ir iavedis, pamatojoties uz distrib?cijas l?gumu, neietekm? vi?a sp?ju atsaukties uz tiesisko

pa??v?bu ar t?diem pašiem nosac?jumiem k? import?tajam, kurš preces ir ievēdis, t?s tieši nop?rkot no eksport?t?ja, proti, ja vienlaic?gi ir izpild?ti tr?s nosac?jumi. Pirmk?rt, nodoklis nav iekas?ts pašu kompetento iest?žu k??das d??, otrk?rt, kompetento iest?žu pie?aut? k??da ir t?da rakstura, ka nav iesp?jams sapr?t?gi gaid?t, ka persona, kas atbild?ga par samaksu un kas darbojas lab? tic?b?, to atkl?s, un, trešk?rt, persona, kas atbild?ga par samaksu, ir iev?rojusi visus sp?k? esošaj? tiesiskaj? regul?jum? ietvertos noteikumus par muitas deklar?ciju. Šai nol?k? š?dam import?t?jam ir j?nodrošin?s pret risku, ka pret vi?u tiks v?rsta p?cmuitošanas piedzi?a, tostarp, nosl?dzot min?to distrib?cijas l?gumu vai p?c t?, j?m??ina ieg?t no š? l?gumsl?dz?ja jebk?dus pier?d?jumus, kas apstiprin?tu, ka š?m prec?m izsniegtais A formas sertifik?ts ir pareizs. L?dz ar to š?da tiesisk? pa??v?ba min?t?s ties?bu normas izpratn? nepast?v it ?paši tad, ja, lai ar? ir bijuši ac?mredzami iemesli šaub?ties par A formas izcelsmes sertifik?ta pareiz?bu, import?t?js nav l?dzis min?tajam l?gumsl?dz?jam nor?d?t sertifik?ta izsniegšanas apst?k?us, lai p?rbaud?tu, vai š?s šaubas ir pamatotas.

Par ties?šan?s izdevumiem

88

Attiec?b? uz pamatlietu pus?m š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to pušu izdevumi, nav atl?dzin?mi.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (sest? pal?ta) nospriež:

1)

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas groz?ta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000, 217. panta 1. punkts un 220. panta 1. punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka p?cmuitošanas piedzi?as gad?jum? maks?jam? nodok?a summa, ko ir konstat?jušas iest?des, tiek uzskat?ta par iegr?matotu, kad muitas iest?des šo summu ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkur? cit? l?dzv?rt?g? dokument?, neatkar?gi no t?, vai iest?žu l?mums par iegr?matošanu vai pien?kuma maks?t nodokli noteikšanu tiek apstr?d?ts vai p?rs?dz?ts ties?;

2)

Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts, k? ar? 236., 239. un 243. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka, apstr?dot vai p?rs?dzot ties? š?s regulas 243. panta, kur? groz?jumi veikti ar Regulu Nr. 2700/2000, izpratn? nodok?u administr?cijas l?mumu par ievēdmuitas nodok?a summas p?cmuitošanas iegr?matošanu un pien?kuma to samaks?t uzlikšanu import?t?jam, šis import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši min?t?s regulas 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, kur? groz?jumi veikti ar Regulu Nr. 2700/2000, lai iebilstu pret šo iegr?matošanu, neatkar?gi no t?, vai šis import?t?js ir iesniedzis iesniegumu par š? nodok?a atlaišanu vai atmaks?šanu saska?? ar š?s pašas regulas, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 236. un 239. pant? paredz?to proced?ru;

3)

Komisijas 1993. gada 2. j?lija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka ?stenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 un kas groz?ta ar Komisijas 2003. gada 25. j?lija Regulu (EK) Nr. 1335/2003, 869. panta b) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka, ja Eiropas Komisija nav pie??musi l?mumu vai nav ?stenojusi proced?ru š?s regulas, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 871. panta 2. punkta izpratn?, t?d? situ?cij? k? pamatliet? apl?kot? muitas iest?des pašas nevar izlemt neveikt

p?cmuitošanas iegrmatošanu neiekas?tiem nodok?iem, ja t?s uzskata, ka ir izpild?ti nosac?jumi, lai atsauktos uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, un t?m ir pien?kums iesniegt Komisij? lietu vai nu tad, ja min?t?s iest?des uzskata, ka Komisija ir pie??vusi k??du min?t?s Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, normas izpratn?, vai tad, ja izskat?m?s lietas apst?k?i ir saist?ti ar Eiropas Savien?bas m?rog? veiktas izmekl?šanas rezult?tiem Regulas Nr. 2454/93, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 871. panta 1. punkta otr? ievilkuma izpratn?, vai ar? tad, ja attiec?go nodok?u summa pamatliet? ir EUR 500 000 vai vair?k;

4)

Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka Eiropas Biroja kr?pšanas apkarošanai (OLAF) zi?ojum? iek?aut? inform?cija par eksport?t?jvalsts muitas iest?žu un eksport?t?ja r?c?bu ir viens no pier?d?jumiem, kas ir j??em v?r?, lai noteiktu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši šai ties?bu normai. Tom?r, ja, ?emot v?r? taj? iek?auto inform?ciju, šis zi?ojums izr?d?s nepietiekams, lai no juridisk? viedok?a pietiekami pier?d?tu, ka šie nosac?jumi patieš?m ir izpild?ti visos aspektos – kas ir j?izv?rt? valsts tiesai –, muitas iest?d?m var n?kties iesniegt papildu pier?d?jumus šaj? saist?b?, tostarp veicot p?cmuitošanas p?rbaudes;

5)

Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka iesniedz?jtiesai, ?emot v?r? visus konkr?tos taj? izskat?m?s lietas faktus un it ?paši pamatlietas pušu šaj? sakar? iesniegtos pier?d?jumus, ir j?izv?rt?, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši šai ties?bu normai. Veicot šo v?rt?jumu, ir j??em v?r?, ka p?cmuitošanas p?rbaudes laik? ieg?t? inform?cija nav svar?g?ka par to, kas iek?auta Eiropas Biroja kr?pšanas apkarošanai (OLAF) zi?ojum?;

6)

Regulas Nr. 2454/93, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka apst?k?os, ko atbilstoši šim pantam ir preciz?jusi Eiropas Komisija, dal?bvalstij ir saistošs t?s v?rt?jums l?mum?, kurš pie?emts, pamatojoties uz min?t?s regulas, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 873. pantu, attiec?b? uz citu dal?bvalsti, gad?jumos, kuri skar l?dzv?rt?gus faktiskos un tiesiskos jaut?jumus, kas ir j?izv?rt? š?s dal?bvalsts iest?d?m un ties?m, tostarp ?emot v?r? no Eiropas Biroja kr?pšanas apkarošanai (OLAF) zi?ojuma, uz kuru šis l?mums ir balst?ts, izrietošo inform?ciju par eksport?t?ja vai eksport?t?jvalsts muitas iest?žu r?c?bu;

7)

Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un Regulas Nr. 2454/93, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka muitas iest?des var veikt jebk?das p?cmuitošanas p?rbaudes, kuras t?s uzskata par vajadz?g?m, un izmantot to laik? ieg?to inform?ciju, gan lai p?rbaud?tu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, gan lai noteiktu, vai to izskat?m? lieta skar "l?dzv?rt?gus" faktiskos un tiesiskos jaut?jumus Regulas Nr. 2454/93, kur? groz?jumi veikti ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. panta izpratn? k? lieta, par kuru, pamatojoties uz Regulas Nr. 2454/93, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 873. pantu, Komisija ir pie??musi l?mumu neveikt nodok?u iegrmatošanu;

8)

Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka importētājs preces ir iavedis, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, neietekmē viņa spēju atsaukties uz tiesisko paņēmumu ar tādām pašām nosacījumiem kā importētājam, kurš preces ir iavedis, tās tieši nopērkot no eksportētāja, proti, ja vienlaicīgi ir izpildīti trīs nosacījumi. Pirmkārt, nodoklis nav iekasēts pašu kompetento iestāžu kādas dēļ, otrkārt, kompetento iestāžu pieļaut kādā ir tādā rakstura, ka nav iespējams saprātīgi gaidīt, ka persona, kas atbildīga par samaksu un kas darbojas labticībā, to atklās, un, treškārt, persona, kas atbildīga par samaksu, ir ievērojusi visus spēkā esošajās tiesiskajās regulējuma ietvertos noteikumus par muitas deklarāciju. Šai nolūkā šādam importētājam ir jānodrošinās pret risku, ka pret viņu tiks vērstas pārmuitošanas piedziņas, tostarp, noslēdzot minēto distribūcijas līgumu vai pēc tā, ja mēģinā iegūt no šā līgumslēdzēja jebkādu pierādījumus, kas apstiprinātu, ka šāms precēm izsniegtais A formas sertifikāts ir pareizs. Līdz ar to šāda tiesiskā paņēmuma minētās tiesību normas izpratnē nepastāv it īpaši tad, ja, lai arī ir bijuši acīmredzami iemesli šaubties par A formas izcelsmes sertifikāta pareizību, importētājs nav lēdzis minētajam līgumslēdzējam norādīt sertifikāta izsniegšanas apstākļus, lai pārbaudītu, vai šīs šaubas ir pamatotas.

Bonichot Rodin Regan

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 26. oktobrī.

Sekretārs Sestās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs

A. Calot Escobar J.C. Bonichot

(1) Tiesvedības valoda – latviešu.

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2017. gada 26. oktobrī (*1)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Muitas savienība – Kopienas Muitas kodekss – 220. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts – Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa pārmuitošanas piedziņa – Jēdziens “ievedmuitas nodokļa ieņēmumatošana” – Kompetentās muitas iestādes lēmums – Iesnieguma par nodokļa atmaksāšanu vai atlaišanu iesniegšanas termiņš – Pienākums nodot lietu Eiropas Komisijai – Pierādījumi importētāja dalībvalsts kompetentās iestādes lēmuma pārsūdzības gadījumā

Lieta C-407/16

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (Latvija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 15. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 20. jūlijā, tiesvedībā

SIA “Aqua Pro”

pret

Valsts ieņēmumu dienestu.

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: Ž. K. Bonišo [J.-C. Bonichot], kas pilda palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši S. Rodins [S. Rodin] (referents) un J. Regans [E. Regan],

enerģētiskais P. Mengoci [P. Mengozzi],

sekretārs A. Kalots Eskobars [A. Calot Escobar],

emotīvā rakstveida procesā,

emotīvā apsvērumus, ko sniedza:

—

Latvijas valdības vārdā – I. Kucina, D. Pelše un G. Bambāne, kuru ar I. Kalniš, pārstāvji,

—

Eiropas Komisijas vārdā – A. Caeiros un E. Kalniš, pārstāvji,

emotīvā pācenerģētiskā uzklaušanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez enerģētiskā secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1

Līgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1992, L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (OV 2000, L 311, 17. lpp.) (turpmāk tekstā – “Muitas kodekss”), 220. panta 1. punktu un 2. punkta b) apakšpunktu, 236. un 239. pantu, kā arī Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV 1993, L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 25. jūlija Regulu (EK) Nr. 1335/2003 (OV 2003, L 187, 16. lpp.) (turpmāk tekstā – “īstenošanas regula”), 869. panta b) punktu un 875. pantu.

2

Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā starp SIA “Aqua Pro” un Valsts ieņēmumu dienestu (turpmāk tekstā – “nodokļu administrācija”) par ievadmitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa (PVN) piemērošanu, pieskaitot nokavējuma naudu, mitas deklarācijas pācmītošanas pārbāudes laikā.

Atbilstošās tiesību normas

3

Muitas kodeksa 217. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Ikvienu mitas parāda rezultātā radušos ievadmitas vai izvedmitas nodokļa summu, turpmāk sauktu “nodokļa summa”, mitas dienesti aprēķina, ņemot vērā, ka ir nepieciešamie dati, un

ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkur? cit? l?dzv?rt?g? dokument? (iegr?matošana).

[..]"

4

Saska?? ar Muitas kodeksa 220. pantu:

"1. Ja muitas par?da rezult?t? radusies muitas nodok?a summa nav iegr?matota saska?? ar 218. un 219. pantu vai iegr?matota zem?k? apjom?, nek? ir p?c likuma uzliekam? muitas nodok?a summa, tad nodok?a summa, kas j?sedz vai kas paliek v?l nesegta, iegr?matojama divu dienu laik? p?c dienas, kur? muitas dienesti ir noskaidrojuši lietas apst?k?us un ir gatavi apr??in?t p?c likuma maks?jamo muitas nodok?a summu un noteikt par?dnieku (v?l?ka iegr?matošana). Šis termi?š var tikt pagarin?ts saska?? ar 219. pantu.

2. Iz?emot gad?jumus, kas min?ti 217. panta 1. punkta otraj? un trešaj? ievilkum?, v?l?ku iegr?matošanu nedr?kst izdar?t, ja:

[..]

b)

likum? noteikt?, bet nesamaks?t? nodok?a summa nav bijusi iegr?matota muitas dienestu k??das d??, kuru par maks?jumu atbild?g? persona praktiski nav var?jusi konstat?t, š? persona ir r?kojusies lab? tic?b? un izpild?jusi visus sp?k? esošo ties?bu aktu noteikumus attiec?b? uz muitas deklar?ciju.

Ja pre?u preferenci?lais statuss ir noteikts, pamatojoties uz administrat?v?s sadarb?bas sist?mu, kas ietver treš?s valsts dienestus, tad šo dienestu izdots sertifik?ts, ja tas izr?d?tos nepatiess, b?tu k??da, ko nevar?tu praktiski konstat?t punkta pirm?s da?as noz?m?.

Izdots nepareizs sertifik?ts tom?r nav k??da, ja sertifik?ts pamatojas uz eksport?t?ja nepareizi sniegtiem faktiem, iz?emot gad?jumus, kad ir ac?mredzams, ka izdev?ji dienesti ir bijuši inform?ti vai ka tiem ir bijis j?b?t inform?tiem, ka preces neatbilst nosac?jumiem, kas j?iev?ro, lai [t?m] var?tu noteikt preferenci?lu rež?mu.

Par?dnieks var pamatot savu labo tic?bu, ja sp?j par?d?t, ka attiec?go tirdzniec?bas darb?bu laik? ir ar pien?c?gu r?p?bu p?l?jies nodrošin?t, lai visi preferenci?l? rež?ma nosac?jumi b?tu izpild?ti.

Par?dnieks tom?r nevar pamatot savu labo tic?bu, ja Eiropas Komisija [Eiropas Savien?bas] Ofici?laj? V?stnes? ir public?jusi pazi?ojumu, kur? konstat?ts, ka ir pamats šaub?m par to, vai sa??m?ja valsts pareizi piem?ro preferen?u rež?mu.

[..]"

5

Š? kodeksa 236. pant? ir noteikts:

"1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodok?i ir j?atmaks?, ja tiek konstat?ts, ka to maks?šanas br?d? š?da muitas nodok?u summa p?c likuma nav bijusi maks?jama vai ka t? iegr?matota pret?ji 220. panta 2. punktam.

Ievedmuitas vai izvedmuitas nodok?us atlaiž, ja tiek konstat?ts, ka iegr?matošanas br?d? š?da muitas nodok?u summa p?c likuma nav bijusi maks?jama vai ka t? iegr?matota pret?ji 220. panta

2. punktam.

Atmaksu vai atlaišanu neizdara, ja par pamatu tās summas samaksai vai ieņēmumatošanai, kura pēc likuma nav bijusi maksājama, bijusi attiecīgās personas apzināta rīcība.

2. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus atmaksā vai atlaiž, pamatojoties uz iesniegumu, kas attiecīgajai muitas iestādei iesniegts triju gadu laikā no dienas, kad šo muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Šo termiņu pagarina, ja attiecīgā persona sniedz pierādījumus, ka minētajā termiņā iesniegumu nav varējusi iesniegt neparedzamu apstākļu vai nepārvaramas varas dēļ.

Ja šajā laikā muitas dienesti paši atklāj, ka pastāv kļūdi no 1. punkta pirmajā un otrajā daļā aprakstītajiem apstākļiem, tie atmaksā vai atlaiž nodokli pēc savas ierosmes.”

6

Muitas kodeksa 239. pantā ir paredzēts:

“1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus var atmaksāt vai atlaist 236., 237. un 238. pantā neminētos gadījumos:

—

kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru;

—

kurus radījuši apstākļi, kļūdos attiecīgo personu nevar saistīt ar krāpšanu vai kļaju nolaidību. Gadījumus, kļūdos šo noteikumu piemēro, un tās piemērošanas kārtību nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru. Atmaksāšana vai atlaišana var būt atkarīga no tās pašas nosacījumu izpildes.

2. Nodokļus atmaksā vai atlaiž 1. punktā minēto iemeslu dēļ, ja attiecīgajai muitas iestādei saņemts iesniegums divpadsmit mēnešu laikā no dienas, kurā muitas nodokļu summa darīta zināma parādniekam.

Tomēr attiecīgi pamatotos izņēmuma gadījumos muitas dienesti šo termiņu var pagarināt.”

7

Saskaņā ar tirdzniecības regulas 869. pantu:

“Muitas dienesti nolemj neieņģmatot neievēktus nodokļus šādos gadījumos:

a)

kad ir piemēroti tarifa atvieglojumi saistībā ar tarifa kvotu, tarifa limitiem vai citiem režīmiem, uz kuriem tiesības beigušās muitas deklarācijas pieņemšanas laikā, šo faktu pirms attiecīgo preču laišanas brīvā apgrozībā nepublicējot Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī vai, ja šo faktu nepublicē, to pienācīgi veidā [...] nedarot zināmu attiecīgajai dalībvalstī, turklāt persona, kas no savas puses atbild par maksājumu, rīkojusies labticīgi un ievērojusi visus noteikumus par muitas deklarāciju;

b)

gad?jumos, kad t?s uzskata, ka Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkt? paredz?tie nosac?jumi ir izpild?ti, iz?emot gad?jumus, kuros saska?? ar 871. pantu dokument?cija j?p?rs?ta Komisijai. Gad?jumos, kad piem?rojams 871. panta 2. punkta otrais ievilkums, muitas iest?des tom?r var nepie?emt l?mumu par attiec?go nodok?u iegr?matošanas atcelšanu l?dz saska?? ar 871. l?dz 876. pantu uzs?kt?s proced?ras nobeigumam.

Ja atmaks?šanas vai atlaišanas l?gums ir iesniegts saska?? ar Kodeksa 236. pantu saist?b? ar Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu, p?c analo?ijas piem?ro š? panta pirm?s da?as b) apakšpunktu un 871. l?dz 876. pantu.

Lai piem?rotu iepriekš min?tos pantus [iepriekš?jo da?u noteikumus], dal?bvalstis sniedz savstarp?ju pal?dz?bu, jo ?paši attiec?b? uz t?s dal?bvalsts muitas iest?žu pie?aut?m k??d?m, kura nav atbild?ga par l?muma pie?emšanu.”

8

Š?s regulas 871. pants ir izteikts š?di:

“1. Muitas iest?de nos?ta lietu Komisijai, lai to izš?irtu saska?? ar 872. l?dz 876. pant? izkl?st?to proced?ru, ja attiec?g? iest?de uzskata, ka nav iev?roti Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkt? paredz?tie nosac?jumi un:

—

uzskata, ka Komisija pie??vusi k??du Kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta noz?m?,

—

uz lietas apst?k?iem attiecas secin?jumi izmekl?šan?, ko Komisija veikusi saska?? ar Padomes 1997. gada 13. marta Regulu (EK) Nr. 515/97 par dal?bvalstu administrat?vo iest?žu savstarp?ju pal?dz?bu un min?to iest?žu un Komisijas sadarb?bu, lai nodrošin?tu muitas un lauksaimniec?bas ties?bu aktu pareizu piem?rošanu [OV 1997, L 82, 1. lpp.], vai saska?? ar citiem Kopienas ties?bu aktiem vai nol?gumiem, kurus Kopiena nosl?gusi ar valsti vai valstu grupu un kuros paredz?ta š?da Kopienas veikta izmekl?šana, vai

—

no attiec?g? uz??m?ja neiekas?t?s summas apm?rs attiec?b? uz vienu vai vair?k?m ievēšanas vai izvešanas darb?b?m, kas radies tikai vienas k??das rezult?t?, ir EUR 500000 vai vair?k.

2. Š? panta 1. punkt? min?tie gad?jumi tom?r nav j?nodod Komisijas izskat?šanai, ja:

—

Komisija saska?? ar 872. l?dz 876. pant? izkl?st?to proced?ru jau pie??musi l?mumu liet?, kura skar l?dzv?rt?gus faktiskos un tiesiskos jaut?jumus,

—

Komisija jau izskata lietu, kura skar l?dzv?rt?gus faktiskos un tiesiskos jaut?jumus.

[..]”

stenošanas regulas 875. pantā ir noteikts:

“Ja 873. pantā norādītajā lēmumā ir konstatēts, ka izskatāmās lietas apstākļi ir tādi, ka attiecīgā nodokļa nav jāiegremato, Komisija var precizēt nosacījumus, ar kuriem dalībvalstis var atturēties no nodokļu pācmuitošanas iegrematošanas gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.”

10

Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Regulas (EK) Nr. 1073/1999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV 1999, L 136, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “OLAF izmeklēšanas regula”), 9. pantā ir paredzēts:

“1. Kad pabeigta Biroja veikta izmeklēšana, Birojs direktora vadībā sagatavo ziņojumu, kurā norāda konstatētos faktus, finanšu zaudējumus, ja tādi ir, un izmeklēšanas secinājumus, tostarp Biroja direktora ieteikumus par turpmāku rīcību.

2. Sagatavojot šādus ziņojumus, ņem vērā attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos noteiktās procedūras prasības. Tā sagatavoti ziņojumi kļūst par pierādījumiem administratīvās lietas vai tiesvedībā tajā dalībvalstī, kurā šo ziņojumu izmantošana izrādās vajadzīga, tieši tāpat un ar tiem pašiem nosacījumiem, kā attiecīgās valsts administratīvo inspektoru sagatavotie administratīvie ziņojumi. Uz tiem attiecas tādi paši vērēšanas noteikumi kā tie, ko piemēro valsts administratīvo inspektoru sagatavotiem administratīviem ziņojumiem, un tiem ir tāda pati vērējamība kā šādiem ziņojumiem.

3. Pēc rīkojuma izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un jebkurus citus dokumentus, kas ar to saistīti, nosūta attiecīgo dalībvalstu kompetentām iestādēm saskaņā ar noteikumiem, kas attiecas uz rīkojuma izmeklēšanu.

4. Pēc iekšējās izmeklēšanas sagatavotus ziņojumus un jebkurus citus dokumentus, kas ar to saistīti, nosūta attiecīgajai iestādei, organizācijai, birojam vai aģentūrai. Iestāde, organizācija, birojs vai aģentūra veic tādas pasākumus, kā arī disciplinārus pasākumus vai prasības ierosināšanu tiesā, kuras prasa šīs izmeklēšanas rezultāti, un par to ziņo Biroja direktoram termiņā, kādu tas noteicis sava ziņojuma secinājumos.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11

Laikā no 2007. gada 1. septembra līdz 2009. gada 31. decembrim Aqua Pro ieveda Eiropas Savienībā Kambodžas izcelsmes velosipēdus. Saskaņā ar distribūcijas līgumu tā tos nopirka no Vācijas uzņēmuma laišanai brīvā apgrozībā.

12

Pamatojoties uz A formas sertifikātu, ko ir izsniegušas Kambodžas iestādes vispārīgo preferenču sistēmas ietvaros, Aqua Pro nav samaksājusi ne muitas nodokli, ne PVN.

13

2010. gadā nodokļu administrācija no Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) saņēma

informāciju, ka Kambodžas valdības izsniegtais izcelsmes sertifikāts par attiecīgajām precēm neatbilst Savienības tiesību normu prasībām.

14

Pamatojoties uz šo informāciju, nodokļu administrācija veica muitas nodokļu un citu nodokļu auditu, kas bija jāmaksā Aqua Pro, un konstatēja, ka A formas sertifikāts ticis izsniegts prettiesiski un ka muitas nodokļa atbrīvojumi minētajām precēm tikuši piemēroti nepamatoti.

15

Līdz ar to ar 2010. gada 3. septembra lēmumu nodokļu administrācija lika Aqua Pro samaksāt muitas nodokli un PVN ar nokavējuma procentiem (turpmāk tekstā – “apstrādātais lēmums”).

16

Vēlāk, neveiksmīgi pārsūdzējusi nodokļu administrācijas ģenerāldirektoram šo lēmumu, Aqua Pro cēla prasību Administratīvā rajona tiesā (Latvija), apgalvojot, ka, deklarējot preces ar 0 procentu likmi, tā bija rīkojusies labticīgi, jo tā tostarp nevarēja zināt, ka A formas sertifikāts ticis izsniegts prettiesiski.

17

Šajā tiesvedībā radās jautājums par to, vai šīs lietas apstākļiem ir piemērojams Komisijas 2012. gada 30. novembra lēmums C(2012) 8694, kuru tā bija pieņēmusi pēc Somijas Republikas lūguma par ievad muitas nodokli Kambodžas izcelsmes velosipēdiem, ko maksājusi Somijas sabiedrība, un kurā Komisija uzskatīja, ka attiecīgajam gadījumam bija pamatoti neveikt piedzenamās nodokļa summas pācmuitošanas iegrāmatošanu.

18

Šajā saistībā nodokļu administrācija tostarp apgalvoja, ka, tā kā Aqua Pro nebija iesniegusi pieteikumu par ievad muitas nodokļa atmaksāšanu vai atlaišanu atbilstoši šenošanas regulas 878. un 879. pantam, netika uzskatīta procedūra šajā saistībā, lai noteiktu, vai šīs importētās varbūt konstatēt kļūdu, kas pieļauta, izsniedzot izcelsmes sertifikātu. Turklāt šā administrācija uzskata, ka Aqua Pro situācija nebija salīdzināma ar to, uz kuras pamata ticis pieņemts iepriekš minētais Komisijas lēmums.

19

Ar nodokļu administrācijas starpniecību saņemot no Kambodžas tirdzniecības ministrijas informāciju par A formas sertifikātu izsniegšanas apstākļiem uz Latviju eksportētajiem velosipēdiem, no kuras izriet, ka šā ministrija nevarēja pārbaudīt šīs izsniegšanas tiesiskumu, jo eksportētājs nebija iesniedzis atbilstošos dokumentus, Administratīvā rajona tiesa ar 2013. gada 28. novembra spriedumu noraidīja Aqua Pro prasību atcelt tiesību aktu.

20

Izskatot lietu apelācijas kārtošanu, Administratīvā apgabaltiesa (Latvija) ar 2015. gada 7. maija spriedumu ar noraidīja Aqua Pro prasību, jo uzskatīja, ka tā neatbilst nosacījumiem, ar kuriem var atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam un kuri tie izriet no Tiesas judikatūras. It īpaši Aqua Pro, kurai atbilstoši šīs tiesas uzskatam ir pierādīšanas pienākums, neesot iesniegusi pierādījumus, kas atspoguļotu OLAF konstatējumus par to, ka velosipēdu detaļu izcelsme ir apliecināta ar B un D formas sertifikātiem.

21

Aqua Pro iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesai.

22

Šī tiesa vispirms norāda, ka pastāv šaubas par to, vai muitas iestādes un Administratīvā rajona tiesa ir pamatoti atteikušas vērtēt Aqua Pro rīcības labticīgumu Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā, ka pieteicēja nav iesniegusi pieteikumu, kas būtu pamats uzskatīt nodokļa atļaušanas vai atmaksāšanas procedūru. Atbilstoši minētās tiesas norādījumam arī ir šaubas, vai muitas iestādes un Administratīvā rajona tiesa pamatoti neņem vērā 2012. gada 30. novembra Izmumu C(2012) 8694 saistībā ar Somijas Republikas Iegumu. Šajā saistībā izšķirošais apstāklis esot tas, vai faktiskie un tiesiskie apstākļi ir salīdzināmi un vai attiecīgā persona ir rīkojusies labticīgi, ievērojot visus noteikumus, ko paredz tiesību akti par muitas deklarāciju.

23

Vai atbilstoši iesniedzējtiesas norādījumam ir jāuzdod jautājumi par OLAF ziņojuma izmantošanu kā pierādījumu un par pācmuitošanas pārbaužu izmantošanu fakti konstatēšanai.

24

Visbeidzot, pastāvot šaubas par to, vai jautājums par pieteicējas labticību, vērtējot to kopsakarā ar pārējām lietām apstākļiem, tostarp par Kambodžas uzņēmumu un atbildēgo iestāžu darbības modeli, nav piešķirama nozīme tam, ka Aqua Pro minētās preces ir iegādājusies nevis tieši no Kambodžas uzņēmuma, bet gan, pamatojoties uz distribūcijas Iegumu, no Vācijas uzņēmuma, ņemot vērā, ka šis tirdzniecības modelis principā jau pats par sevi izslēdz tiešu sadarbību starp Aqua Pro un Kambodžas uzņēmumu, jo starp tiem nenotiek saziņa.

25

Šādos apstākļos Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (Latvija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1)

a)

Vai Muitas kodeksa 220. panta 1. punkts un 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka iestādes atzīt maksājuma nodokļa summas ieņēmumus ir uzskatāms par notikušu Iegumu ar iestādes Izmumu par ieņēmumu vai pienākuma samaksāt nodokli noteikšanu, neatkarīgi no šī Izmuma apstrīdēšanas un pārsūdzēšanas tiesfakta?

b)

Vai Muitas kodeksa 236. un 239. pants ir interpretējams tādējādi, ka ar brīdi, kad iestāde ir pieņmusi lēmumu iegrāmatot attiecīgo nodokļa summu un noteikusi parādnieka pienākumu to samaksāt (lēmumu, kādu valsts dienests ir pieņmis izskatīmajā lietā), bet parādnieks šo lēmumu apstrīdjis un pārsūdzjis tiesā, vienlaikus jāprasa šā nodokļa atļaišana vai atmaksāšana regulas 236. vai 239. panta kārtībā (vai dienesta lēmuma apstrīdšanas pieteikums šādā gadījumā var tikt uzskatīts arī par nodokļa pārda atļaišanas/atmaksāšanas pieteikumu)? Ja atbilde ir apstiprinoša, tad kāda ir pārbaudes saturiskā atšķirība, veicot attiecīgi iestādes lēmuma par iegrāmatošanu un pienākumu samaksāt nodokli tiesiskuma kontroli un [Muitas kodeksa] 236.panta kārtībā izlemjamo jautājumu?

c)

Vai Muitas kodeksa 236. panta 2. punkta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka nodokļa atļaišanas/atmaksāšanas pieteikuma iesniegšanas termiņu pagarina (vai nokavējumu attaisno) pieteikuma par valsts dienesta lēmuma par nodokļa samaksas pienākuma noteikšanu apstrīdšanas un tiesvedības fakts un laiks?

d)

Ja jautājums par iegrāmatošanu vai atļaišanu šajā gadījumā ir izlemjams neatkarīgi no Eiropas Komisijas lēmuma, kas pieņemts attiecībā uz citu dalībvalsti (šajā gadījumā – Somiju), vai, ievērojot šenošanas regulas 869. panta b) apakšpunktu un iespējamā nodokļa apmēru izskatīmajā lietā, iestādei vai tiesai jautājums par nodokļa neiegrāmatošanu vai atļaišanu ir nododams izlemšanai Eiropas Komisijai?

2)

a)

Vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanā papildu pārbaudes veicamas par apstākļiem, kuri attiecas uz trešās valsts (šajā gadījumā – Kambodžas) iestāžu un eksportētāja rīcību un kuri izmeklētā OLAF misijas laikā? Vai arī vispārīgā apstākļu aprakstam OLAF ziņojumā par minēto rīcību ir piešķirams pierādījuma statuss?

b)

Vai papildu pārbaudē iegūtais ziņojums, lai arī tā virzītās uz konkrētās dalībvalsts gadījumu, ir piešķirama izšķiroša nozīme iepretim OLAF ziņojumam?

c)

Vai šenošanas regulas 875. pants ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalstij ir saistošs Eiropas Komisijas lēmums, kas pieņemts uz tā paša OLAF ziņojuma pamata attiecībā uz citu dalībvalsti (šajā gadījumā – [Somijas Republiku])?

d)

Vai papildu pārbaude ir veicama un tajā iegūtais ziņojums izmantojamas apstākļos, kad Eiropas Komisija uz konkrētā OLAF ziņojuma pamata ir pieņmusi lēmumu par nodokļa neiegrāmatošanu attiecībā uz citu dalībvalsti un piemērojusi šenošanas regulas 875. pantu[?]

3)

Vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta piemērošanā, vērējot attaisnojošu iemeslu esību un labticību apliekamās personas rīcībā, konkrētos apstākļos var tikt piešķirta nozīme apstāklim, ka darījums par preču ieviešanu balstīts uz distribūcijas līguma pamatu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājuma a) daļu

26

Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru ar LESD 267. pantu iedibinātās sadarbības starp valstu tiesm un Tiesu procedūras ietvaros tai ir jāsniedz valsts tiesai lietderīga atbilde, kas atbilstoši izlemst tās izskatīšanā esošo strīdu. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi. Turklāt Tiesai var nākties ņemt vērā tādās Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies (spriedums, 2017. gada 1. februāris, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

27

Šajā lietā no lūguma par prejudiciālo jautājuma uzdošanu izriet, ka Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentam tostarp rodas jautājums, vai atgāstamās nodokļa summas pācmuitošanas iegrāmatošana, pret kuru atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam Aqua Pro varētu iebilst, jau ir notikusi tādā, ka apstrīdētā lūguma tiesiskuma pārbaudes tiesā rezultātā vēl nav pieņemts galīgš nolikums un ka tādā jautājums par to, vai ir jāiegrāmato attiecīgais nodoklis pamatlīd, vēl nav atrisināts.

28

To paturot prātā, pirmo jautājuma a) daļā iesniedzējtiesa būtībā jautā, kurā brīdā ir uzskatāms, ka ir notikusi atgāstamās nodokļu summas pācmuitošanas iegrāmatošana, ņemot vērā Muitas kodeksa 220. pantu, ja iestāžu lūgums par iegrāmatošanu vai nodokļa maksāšanas pienākuma noteikšanu ir apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā.

29

Šajā saistībā ir jānorāda, ka attiecībā uz atgāstamās nodokļu summas pācmuitošanas iegrāmatošanu Muitas kodeksa 220. panta 1. punkts ir tikai paredzēts, ka, neskarot šā kodeksa 219. panta noteikumu, tas ir jāveic divu dienu laikā no dienas, kurā muitas iestādes ir noskaidrojušas 220. panta 1. punkts minētos apstākļus un spēj aprēķināt atbilstoši likumam maksājamo summu un noteikt parādnieku.

30

Turpretī, runājot par to, kurā brīdā ir jāuzskata, ka faktiski ir notikusi atgāstamās muitas nodokļa summas iegrāmatošana, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no Muitas kodeksa 217. panta 1. punkta izriet, ka šā iegrāmatošana notiek, muitas iestādēm ierakstot no muitas parādā izrietošo ievēdmuitas vai izvedmuitas nodokļu summu uzskaites dokumentos vai jebkur citā līdzvērtīgā dokumentā (skat. it īpaši spriedumus, 2009. gada 16. jūlijs, Distillerie Smeets Hasselt u.c., C-126/08, EU:C:2009:470, 22. punkts, kā arī 2012. gada 8. novembris, KGH Belgium, C-351/11, EU:C:2012:699, 21. punkts).

31

Līdz ar to pācmuitošanas piedziņas gadījumā iestāžu konstatēt maksājuma nodokļa summa tiek uzskatīta par iegrāmatotu, kad muitas iestādes šo summu ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkur citā līdzvērtīgā dokumentā, kas princips ir jāvēic Muitas kodeksa 220. panta 1. punktā paredzētajā divu dienu termiņā.

32

To paturot prātā, tas, ka valsts iestāžu lēmums par iegrāmatošanu vai pienākuma samaksēt nodokli noteikšanu tiek apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā, pats par sevi nevar ietekmēt konstatējumu, ka iegrāmatošanas darbība faktiski ir notikusi atbilstoši Muitas kodeksa 217. panta 1. punktam un 220. panta 1. punktam.

33

Šo interpretāciju tostarp nostiprina tas, ka pārsūdzības iesniegšana, piemērojot Muitas kodeksa 243. pantu, atbilstoši šā kodeksa 244. panta pirmajai daļai princips neaptur apstrīdēt lēmuma izpildi un ka šāda pārsūdzība tādā nav šķērslis šā lēmuma tūlītējai izpildei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 3. jūlijs, Kamino International Logistics un Datema Hellmann Worldwide Logistics, C-129/13 un C-130/13, EU:C:2014:2041, 56. punkts).

34

Ēmot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājuma a) daļu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 217. panta 1. punkts un 220. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pācmuitošanas piedziņas gadījumā maksājuma nodokļa summa, ko ir konstatējušas iestādes, tiek uzskatīta par iegrāmatotu, kad muitas iestādes šo summu ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkur citā līdzvērtīgā dokumentā, neatkarīgi no tā, vai iestāžu lēmums par iegrāmatošanu vai pienākuma maksāt nodokli noteikšanu tiek apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā.

Par pirmo jautājuma b) daļu

35

Ievadam ir jānorāda, ka no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka pirmo jautājuma b) daļa ir uzdota, lai noskaidrotu, vai nodokļu iestāde un iepriekšējās tiesas ir varējušas pamatoti uzskatīt, ka, tādā kā Aqua Pro nav iesniegusi pieteikumu par nodokļa atlaišanu vai atmaksāšanu atbilstoši Muitas kodeksa 236. un 239. pantam, nav jāizvērtē, vai Aqua Pro varēja atsaukties uz tiesisko paņēmumu šā kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē.

36

Tādējādi šis jautājums ir jāsaprot kā tāds, ar kuru būtībā ir paredzēts noskaidrot, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kā arī 236., 239. un 243. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, apstrīdot un valsts pārsūdzot tiesā nodokļu administrācijas lēmumu par ievēdmuitas nodokļa summas pācmuitošanas iegrāmatošanu un pienākuma to samaksēt uzlikšanu importētājam, šim importētājam, lai varētu atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, ir jāiesniedz pieteikums par šā nodokļa atlaišanu vai atmaksāšanu saskaņā ar šā kodeksa 236. un 239. pantā paredzēto procedūru, un vai – attiecīgajā gadījumā – minētā lēmuma apstrīdēšana šajā pārsūdzībā var tikt uzskatīta par to, kas ietver šādu pieteikumu.

Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāatgādina, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta mērķis ir aizsargāt personas, kas atbildīga par nodokļa samaksu, tiesisko paņēmumu uz to, ka visi apstākļi un kritēriji, uz kuriem ir balstīts lēmums atgūt vai neatgūt muitas nodokļus, ir pamatoti (skat. it īpaši spriedumus, 2007. gada 18. oktobris, *Agrover*, C-173/06, EU:C:2007:612, 31. punkts, un 2015. gada 10. decembris, *Veloserviss*, C-427/14, EU:C:2015:803, 43. punkts).

Šai nolīk šajā tiesību normā ir paredzēts, ka pāc likuma maksājuma ievēdmuitas nodokļa summa netiek iegrāmatota pācmuitošanas kārtībā un līdz ar to netiek piedzēta, ja importētājs var atsaukties uz tiesisko paņēmumu minētās tiesību normas izpratnē.

No minētā izriet, ka principā muitas iestāde – kā ir precizēts arī stenošanas regulas 869. panta b) punktā – pašmā ir jāizlemj neveikt pācmuitošanas iegrāmatošanu neiekasētiem nodokļiem un ar to saistēto piedziēu, ja tās uzskata, ka attiecēgais importētājs ir izpildējis šēdas tiesiskās paņēmumbas aizsardzēbas nosacējumus.

Turpretē, ja īpaši pāc pācmuitošanas pārbaudes veikšanas muitas iestādes izlemj iegrāmātot neiekasētos muitas nodokļus un likt importētājam tos samaksēt, tēma saskaēē ar Muitas kodeksa 236. panta 1. punktu ir jāatmaksē vai jāatlaiēž šie nodokļi, ja un cikēēl vēēlēk izrēdēts, ka summa ir tikusi iegrāmātotā, pārkāpjot šē kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakēpunktu.

Šē nodokļu atmaksēšana vai atlaišana, pamatojēties uz Muitas kodeksa 236. pantu, lasot to kopsakarē ar tē 220. panta 2. punkta b) apakēpunktu, ir jāvēic vai nu – atbilstēēši pirmēs minētēs tiesēbu normas 2. punkta trešajai daēai – pāc savas ierosmes, vai – piemērojot minētēs tiesēbu normas 2. punkta pirmo daēu – pamatojēties uz attiecēgajām muitas dienestam iesniegtu pieteikumu, pirms ir beidzies trēs gadu termiēš no attiecēgo nodokļu paziēošanas dienas.

Tē kā Aqua Pro pirmajā posmē – kā izriet no lēmuma par prejudiciēla jautējuma uzdošanu – apstrēdēja iestāde maksējamēs muitas nodokļa summas pācmuitošanas iegrāmatošanu, iesniedzējtiesai ir jāpārbāuda, vai Aqua Pro ir iesniegusi attiecēgajām muitas dienestam pieteikumu par nodokļa atlaišanu vai atmaksēšanu Muitas kodeksa 236. panta 2. punkta pirmēs daēas izpratnē, lasot to kopsakarē ar tē 220. panta 2. punkta b) apakēpunktu, vai arī tē nodokļu administrēcijas lēmumu par attiecēgēs nodokļu summas iegrāmatošanu un par pienēkuma to samaksēt uzlikēšanu Aqua Pro kā importētājam ir apstrēdējusi atbilstēēši Muitas kodeksa 243. pantam tēdē muitas iestāde, kas šai nolīk ir noteikta atbilstēēši šē panta 2. punkta a) apakēpunktam.

Šajā saistēbē ir jākonstatē, ka, lai arī Muitas kodeksa 236. un 239. pantē konkrēti ir paredzēta ēpaša procedēra muitas nodokļu atlaišanai vai atmaksēšanai tostarp tad, ja iegrāmatošana ir

pretrun? š? kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, persona, kurai ir j?maks? nodoklis, var atsaukties uz šo ties?bu normu ar? t?lab, lai iebilstu pret ievedmuitas nodok?a p?cmuitošanas iegr?matošanu, tostarp to apstr?d?t vai p?rs?dz?t ties? min?t? kodeksa 243. panta izpratn?.

44

Proti, saska?? ar šo ties?bu normu personai, kurai ir j?maks? nodoklis, visp?r?gi ir ties?bas apstr?d?t vai p?rs?dz?t ties? visus l?mumus, ko ir pie??mušas iest?des, kur?m ir j?piem?ro muitas tiesiskais regul?jums, un kas to skar tieši un individu?li.

45

?emot v?r? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz pirm? jaut?juma b) da?u ir j?atbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts, k? ar? 236., 239. un 243. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka, apstr?dot vai p?rs?dzot ties? nodok?u administr?cijas l?mumu par ievedmuitas nodok?a summas p?cmuitošanas iegr?matošanu un pien?kuma to samaks?t uzlikšanu import?t?jam, šis import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, lai iebilstu pret šo iegr?matošanu, neatkar?gi no t?, vai import?t?js ir iesniedzis pieteikumu par š? nodok?a atlaišanu vai atmaks?šanu saska?? ar š? kodeksa 236. un 239. pant? paredz?to proced?ru.

Par pirm? jaut?juma c) da?u

46

Ar pirm? jaut?juma c) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Muitas kodeksa 236. panta 2. punkta pirm? da?a ir j?interpret? t?d?j?di, ka tad, ja nodok?u administr?cijas l?mums par iegr?matošanu vai pien?kuma samaks?t nodokli uzlikšanu tiek apstr?d?ts vai p?rs?dz?ts ties?, tiek pagarin?ts pieteikuma par nodok?u atlaišanu vai atmaks?šanu iesniegšanas termi?š.

47

T? k? šis jaut?jums ir balst?ts uz pie??mumu, kuru atsp?ko atbilde, kas sniegta uz pirm? jaut?juma b) da?u, saska?? ar kuru iesp?ja saist?b? ar apstr?d?šanu vai p?rs?dz?bu ties? atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam ir tad, ja, pamatojoties uz š? kodeksa 236. pantu, tiek iesniegts pieteikums par muitas nodok?u atlaišanu vai atmaks?šanu, uz to vairs nav j?atbild.

Par pirm? jaut?juma d) da?u

48

Ar pirm? jaut?juma d) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai un k?d? m?r? ?stenošanas regulas 869. panta b) punkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka Komisijai ir j?iesniedz izskat?šanai jaut?jums par neiegr?matošanu vai muitas nodok?u atlaišanu, ja nav j??em v?r? l?mums, kuru t? ir pie??musi šaj? jaut?jum? attiec?b? uz citu dal?bvalsti.

49

No ?stenošanas regulas 869. panta b) punkta izriet ka, ja muitas iest?des uzskata, ka ir izpild?ti visi Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkt? min?tie nosac?jumi, t?s pašas nolemj neveikt p?cmuitošanas iegr?matošanu neiekas?tiem nodok?iem, iz?emot, ja ir pien?kums iesniegt Komisij? lietu saska?? ar š?s regulas 871. pantu.

Minētā 871. panta 1. punkts ir paredzēti nosacījumi, kuriem iestājoties, ir jāvērtē Komisijā, lai tā izskatītu lietu saskaņā ar stenošanas regulas 872.–876. pantā paredzēto procedūru, un tā 2. punkts ir noteikts, ka pie tās nav jāvērtē, ja ir izpildīti divi nosacījumi, proti, pirmkārt, ja Komisija saskaņā ar minēto procedūru jau pieņēmusi lēmumu lietā, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus, un, otrkārt, ja Komisija jau izskata lietu, kura skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

Šajā saistībā no lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu un no pirmā jautājuma d) daļas teksta izriet, ka iesniedzējtiesa balstās uz pieņemumu, ka tostarp tādēļ, ka šīs lietas gadījumā nav līdzvērtīgs tam, uz kuru attiecas Komisijas lēmums saistībā ar Somiju, šīs lietas apstākļos šie divi nosacījumi nav izpildīti.

Šādā kontekstā saskaņā ar stenošanas regulas 869. pantu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 871. pantu, muitas iestādes nevar pašas izlemt neveikt pārmuitošanas iegrāmatošanu neiekasētiem nodokļiem, ja tās uzskata, ka ir izpildīti nosacījumi, lai atsauktos uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, un tām ir pienākums iesniegt Komisijā lietu, ja izskatāmās lietas apstākļos rodas kāda no stenošanas regulas 871. panta 1. punkta minētajām situācijām. Līdz ar to muitas iestādēm ir obligāti jāiesniedz Komisijai lieta, ja tās uzskata, ka tā ir pieņemusi kādu minētās Muitas kodeksa tiesību normas izpratni, ja izskatāmās lietas apstākļi ir saistīti ar Savienības mērogā veiktas izmeklēšanas rezultātiem minētās stenošanas regulas tiesību normas izpratni vai ja attiecīgā nodokļu summa ir EUR 500000 vai vairāk.

Emotīvā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmā jautājuma d) daļu ir jāatbild, ka stenošanas regulas 869. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Komisija nav pieņēmusi lēmumu vai nav stenojusi procedūru šīs regulas 871. panta 2. punkta izpratnē, tādā situācijā kā pamatlietā aplūkots muitas iestādes pašas nevar izlemt neveikt pārmuitošanas iegrāmatošanu neiekasētiem nodokļiem, ja tās uzskata, ka ir izpildīti nosacījumi, lai atsauktos uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, un tām ir pienākums iesniegt Komisijā lietu vai nu tad, ja minētās iestādes uzskata, ka Komisija ir pieņēmusi kādu minētās Muitas kodeksa tiesību normas izpratni, vai tad, ja izskatāmās lietas apstākļi ir saistīti ar Savienības mērogā veiktas izmeklēšanas rezultātiem stenošanas regulas 871. panta 1. punkta otrā ievilkuma izpratnē, vai arī tad, ja attiecīgā nodokļu summa pamatlietā ir EUR 500000 vai vairāk.

Par otro jautājuma a) daļu

Ar otro jautājumu a) daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka OLAF ziņojumā iekārtā informācija par eksportētājvalsts muitas iestāžu un eksportētāja rīcību ir uzskatāma par pierādījumu vai arī muitas iestādēm ir jāveic pārmuitošanas pārbaudes šajā saistībā.

Uzreiz ir jānorāda, ka Tiesai, atbildot uz lūdzēju jautājumu, kuru arī bija uzdevis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, jau ir bijusi iespēja nospriest 2017. gada 16. marta sprieduma Veloserviss (C-47/16, EU:C:2017:220) 48. punktā, ka, ciktāl OLAF ziņojums ir šai ziņā būtiska informācija, tas var tikt ņemts vērā, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi, lai importētājs varētu atsaukties uz tiesisko paņēmēju atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam.

Turklāt, kā pamatoti norāda iesniedzējtiesa un tiesvedības puses, no OLAF izmeklēšanas regulas 9. panta 2. punkta izriet, ka šādi ziņojumi tūpat un ar tiem pašiem nosacījumiem kā administratīvie ziņojumi, ko sagatavo valsts administratīvie inspektori, ir pierādījumi, kas ir pieejami dalībvalsts administratīvās procesos vai tiesvedībā, ja to izmantošana izrādās vajadzīga.

Tomēr, kā arī izriet no 2017. gada 16. marta sprieduma Veloserviss (C-47/16, EU:C:2017:220), ja šāds ziņojums ir tikai attiecīgās situācijas vispārīgs apraksts – kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ar to vien nepietiek, lai konstatētu, ka šie nosacījumi patiešām ir izpildīti visos aspektos, tostarp attiecībā uz eksportēja vai attiecīgajam gadījumā eksportētājvalsts muitas iestāžu atbilstošo rēķinu (šajā nozīmā skat. spriedumu, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, 49. un 50. punkts).

Šādos apstākļos saskaņā ar šo judikatūras principu importēšanas valsts muitas iestādēm, iesniedzot papildu pierādījumus, ir jāpierāda, ka eksportētājvalsts muitas iestādes ir izsniegušas nepareizu A formas izcelsmes sertifikātu tādēļ, ka eksportētājs ir nepareizi izklāstījis faktus (skat. spriedumu, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, 47. un 50. punkts).

Lūdz ar to, lai arī OLAF ziņojums iekāut informācija ir viens no pierādījumiem, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kādiem importētājs var atsaukties uz tiesisko paņēmēju atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, ņemot vērā tajā iekāuto informāciju, šis ziņojums var izrādīties nepietiekams, lai no juridiskā viedokļa pietiekami pierādītu, ka šie nosacījumi patiešām ir izpildīti visos aspektos.

Lūdz ar to muitas iestādēm var nākties iesniegt papildu pierādījumus šajā saistībā, it īpaši attiecībā uz atbilstošo eksportēja vai eksportētājvalsts muitas iestāžu rēķinu, tostarp veicot pārmuitošanas pārbaudes.

Šajā saistībā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka minētajām iestādēm ir liela novērtējuma brīvība pārmuitošanas pārbaūžu veikšanā (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2012. gada 12. jūlijs, Südzucker u.c., C-608/10, C-10/11 un C-23/11, EU:C:2012:444, 48. un 50. punkts, kā arī 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, 27. un 28. punkts).

Ēmot vār? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz otr? jaut?juma a) da?u ir j?atbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka OLAF zi?ojum? iek?aut? inform?cija par eksport?t?jvalsts muitas iest?žu un eksport?t?ja r?c?bu ir viens no pier?d?jumiem, kas ir j??em vār?, lai noteiktu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši šai ties?bu normai. Tom?r, ja, Ēmot vār? taj? iek?auto inform?ciju, šis zi?ojums izr?d?s nepietiekams, lai no juridisk? viedok?a pietiekami pier?d?tu, ka šie nosac?jumi patieš?m ir izpild?ti visos aspektos – kas ir j?izv?rt? valsts tiesai –, muitas iest?d?m var n?kties iesniegt papildu pier?d?jumus šaj? saist?b?, tostarp veicot p?cmuitošanas p?rbaudes.

Par otr? jaut?juma b) da?u

Ar otr? jaut?juma b) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka, lai noteiktu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši šim pantam, inform?cija, kas ieg?ta, veicot p?cmuitošanas p?rbaudi, ir svar?g?ka par to, kas iek?auta OLAF zi?ojum?.

No OLAF izmekl?šanas regulas 9. panta 2. punkta tostarp izriet, ka uz OLAF zi?ojumiem attiecas tie paši v?rt?šanas noteikumi k? tie, ko piem?ro valsts administrat?vo inspektoru sagatavotiem administrat?viem zi?ojumiem, un tiem ir t?da pati v?rt?ba k? š?diem zi?ojumiem.

L?dz ar to p?cmuitošanas p?rbaudes laik? ieg?t? inform?cija nav svar?g?ka par to, kas iek?auta OLAF zi?ojum?.

Ēmot vār? iepriekš izkl?st?tos apsv?rumus, uz otr? jaut?juma b) da?u ir j?atbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka iesniedz?jtiesai, Ēmot vār? visus konkr?tos taj? izskat?m?s lietas faktus un it ?paši pamatlietas pušu šaj? sakar? iesniegtos pier?d?jumus, ir j?izv?rt?, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši šai ties?bu normai. Šim v?rt?jumam ir j??em vār?, ka p?cmuitošanas p?rbaudes laik? ieg?t? inform?cija nav svar?g?ka par to, kas iek?auta OLAF zi?ojum?.

Par otr? jaut?juma c) da?u

Ar sava otr? jaut?juma c) da?u iesniedz?jtiesa b?t?b? jaut?, vai ?stenošanas regulas 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka dal?bvalstij ir saistošs Komisijas l?mums š?s regulas 873. panta izpratn?, kas adres?ts citai dal?bvalstij un pie?emts, pamatojoties uz OLAF zi?ojumu, kurš attiecas uz treš?s valsts iest?žu un eksport?t?ja r?c?bu.

Saska?? ar ?stenošanas regulas 875. pantu Komisija var preciz?t nosac?jumus, ar k?diem tad, ja

atbilstoši šīs regulas 873. pantam pieņemtajā lēmumā tiek konstatēts, ka izskatmajā situācijā var netikt veikta attiecīgo nodokļu pācmuitošana iegrāmatošana, dalībvalstis var neveikt nodokļu pācmuitošana iegrāmatošanu gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

69

No minētā izriet, ka dalībvalstij un, konkrēti, tās administrācijām iestādēm un tiesām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 20. novembris, Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading, C-375/07, EU:C:2008:645, 64. punkts) ar Komisijas precizējumiem ir saistošs tās vērtējums lēmumā, kurš pieņemts, pamatojoties uz šenošanas regulas 873. pantu, attiecībā uz citu dalībvalsti, gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus.

70

Šajā saistībā galvenokārt šis sprieduma 55. un 56. punkts norāda to iemeslu dēļ OLAF ziņojums var tikt ņemts vērā, lai noteiktu, vai attiecīgais gadījums iepriekš izklāstītajā nozīmē ir līdzvērtīgs tam, par kuru Komisija ir pieņmusi lēmumu, pamatojoties uz šenošanas regulas 873. pantu.

71

Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otrā jautājuma c) daļu ir jāatbild, ka šenošanas regulas 875. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļos, ko atbilstoši šim pantam ir precizējusi Komisija, dalībvalstij ir saistošs tās vērtējums lēmumā, kurš pieņemts, pamatojoties uz šenošanas regulas 873. pantu, attiecībā uz citu dalībvalsti, gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus, kas ir jāizvērtē šīs dalībvalsts iestādēm un tiesām, tostarp ņemot vērā no OLAF ziņojuma, uz kuru šis lēmums ir balstīts, izrietošo informāciju par eksportētāja vai eksportētājvalsts muitas iestāžu rīcību.

Par otrā jautājuma d) daļu

72

Ar otrā jautājuma d) daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un šenošanas regulas 875. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Komisija, pamatojoties uz OLAF ziņojumu, pieņem lēmumu par nodokļu pācmuitošana grāmatošanas neveikšanu atbilstoši šenošanas regulas 873. un 875. pantam, ir jāveic pācmuitošana pārbaude un jāizmanto no tās izrietošā informācija.

73

Kā ir atgādināts šis sprieduma 61. punkts, muitas iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība, veicot pācmuitošana pārbaudes un no tām izdarot secinājumus (skat. it īpaši spriedumu, 2015. gada 10. decembris, Veloserviss, C-427/14, EU:C:2015:803, 27. un 28. punkts).

74

Šīs iestādes principā var veikt jebkādās pācmuitošanas pārbaudes, kuras tās uzskata par vajadzīgām, un izmantot to laikā iegūto informāciju, gan lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kuriem importētājs var atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, gan, konkrētāk, lai noteiktu, vai to izskatāmā lieta ir līdzvērīga stenošanas regulas 875. panta izpratnē lietai, par kuru, pamatojoties uz šīs regulas 873. pantu, Komisija ir pieņmusi lēmumu neveikt nodokļu ieņēmumu iegrāmatošanu.

75

Līdz ar to uz otrā jautājuma d) daļu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un stenošanas regulas 875. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādes var veikt jebkādās pācmuitošanas pārbaudes, kuras tās uzskata par vajadzīgām, un izmantot to laikā iegūto informāciju, gan lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kuriem importētājs var atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, gan lai noteiktu, vai to izskatāmā lieta skar "līdzvērīgus" faktiskos un tiesiskos jautājumus stenošanas regulas 875. panta izpratnē kā lieta, par kuru, pamatojoties uz šīs regulas 873. pantu, Komisija ir pieņmusi lēmumu neveikt nodokļu ieņēmumu iegrāmatošanu.

Par trešo jautājumu

76

Ar trešo jautājumu iesniedzātāja būtībā jautā, vai un kādā mērā Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam, ka tās preču ieviešanas darījums kā pamatlietā aplūkots ir noticis, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, ir nozīme, izvērtējot, vai pamatlietā ir izpildīti nosacījumi, lai varētu atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši šai tiesību normai.

77

Taču, tātad kā Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkta mērķis – kā ir atgādināts šā sprieduma 37. punktā – ir aizsargāt personas, kas atbildīga par nodokļa samaksu, tiesisko paņēmumu uz to, ka visi apstākļi un kritēriji, uz kuriem ir balstīts lēmums atgūt muitas nodokļus, ir pamatoti, ne no šīs tiesību normas teksta, ne no tās mērķa nevar secināt, ka persona, kurai ir jāmaksā nodoklis un kura ir ievedusi attiecīgās preces, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, nevar atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši šai tiesību normai tādās pašās apstākļos kā persona, kurai ir jāmaksā nodoklis un kura šīs preces iaved, tās tieši iepirkot no eksportētāja.

78

Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru importētājs likumāgi pamatoties uz tiesisko paņēmumu saskaņā ar minēto tiesību normu, lai uz viņu attiektos tajā paredzētais izņēmums no pācmuitošanas piedziņas, var tikai tad, ja vienlaicīgi ir izpildīti trīs nosacījumi. Vispirms, nodoklis nav iekasēts pašu kompetento iestāžu kādā, turklāt kompetento iestāžu pieļautā kļūda ir tādā rakstura, ka nav iespējams saprātīgi gaidīt, ka persona, kas atbildīga par samaksu un kas darbojas lab ticībā, to atklās, un, visbeidzot, persona, kas atbildīga par samaksu, ir ievērojusi visus spēkā esošajās tiesiskajās regulājumā ietvertos noteikumus par muitas deklarāciju (skat. it īpaši spriedumus, 2007. gada 18. oktobris, Agrover, C-173/06, EU:C:2007:612, 35. punkts, un 2011. gada 15. decembris, Afasia Knits Deutschland, C-409/10, EU:C:2011:843, 47. punkts).

Šie nosacījumi būtībā nozīmē to risku sadali, kas izriet no kādām vai nelikumībām muitas deklarācijā, atkarībā no katra iesaistītā subjekta, proti, eksportēšanas valsts kompetento iestāžu, eksportēja un importēja uzvedības un rēķināšanas (spriedums, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, 25. punkts).

Šajā lietā no iesniedzējtiesas lūmuma izriet, ka tai konkrēti rodas jautājums par nozīmi, kāda ir distribūcijas līgumam un it īpaši tam, ka nav tiešu attiecību ar eksportēju, kas no tā izriet, izvērtējot, vai Aqua Pro kā personai, kurai ir jāmaksā nodoklis, ir jāpārbauda vai tā var pārbaudīt, vai A formas sertifikāts ir izsniegts likumīgi.

Šādā skatījumā trešais jautājums tālāk attiecas konkrēti uz vērtējumu, ņemot vērā šādas apstākļus, par otro no šā sprieduma 78. punktā atgādinātajā judikatūrā minētajiem nosacījumiem par to, ka kompetentās iestādes ir pieņēmušas neatklājamu kādu, un tādēļ ir jāpierāda, ka importētājs, kurš rēķina, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, ir rēķinies ar pienācīgu rēķinu.

Šajā saistībā ir jāuzsver, ka Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, ka saimnieciskās darbības subjektiem līgumsaistību ietvaros ir jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātos pret pārmuitošanas piedziņas risku, un šādu preventīvo darbību tostarp var veidot tas, ka līguma noslēgšanas laikā vai pēc tam persona, kurai ir jāmaksā nodoklis, saņem no otras līgumslēdzēja puses visus pierādījumus, kas apstiprina, ka preču izcelsme ir valstī, uz kuru attiecas vispārējais preferenču režīms, tostarp dokumentus, kas pierāda šo izcelsmi (skat. it īpaši spriedumus, 2012. gada 8. novembris, Lagura Vermögensverwaltung, C-438/11, EU:C:2012:703, 30. un 31. punkts, kā arī 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, 38. punkts).

Tiesa arī ir nospriedusi, ka saimnieciskās darbības subjektiem, ja tiem pašiem rodas šaubas par tādās tiesību normas pareizu piemērošanu, kuras neizpildes rezultātā var rasties muitas parāds, vai par preču izcelsmes noteikšanu, ir jānoskaidro un jāmeklē visi iespējamie paskaidrojumi, lai pārbaudītu, vai šīs šaubas ir pamatotas (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumus, 1996. gada 14. maijs, Faroe Seafood u.c., C-153/94 un C-204/94, EU:C:1996:198, 100. punkts; 1999. gada 11. novembris, Söhl & Söhlke, C-48/98, EU:C:1999:548, 58. punkts, kā arī 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, 37. punkts).

Šajā saistībā Tiesa turklāt jau ir precizējusi, ka importētājam, ja pastāv acīmredzami iemesli šaubāties par A formas izcelsmes sertifikāta pareizību, saistībā ar savu rēķināšanu pienākumu, izmantojot visus iespējamās līdzekļus, ir jāiepazīstas ar šā sertifikāta izsniegšanas apstākļiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 16. marts, Veloserviss, C-47/16, EU:C:2017:220, 39. un 43. punkts).

Iepriekš minētie principi ir piemērojami arī tādai situācijai kā pamatlietā aplūkots, kur

importētājam tādēļ, ka tas ieved attiecīgās preces, pamatojoties uz distribūcijas līgumu ar trešo uzņēmēju, nav tiešu līgumsaistību ar šo preču eksportētāju.

86

Tādējādi importētājs, kurš šādu pārbaudi nav veicis pie tās distribūcijas līguma slēdzēja, pamatojoties uz kuru tika ievestas attiecīgās preces, lai pārlielinātos par šīm precēm izsniegtā A formas sertifikāta pareizību, nevar atsaukties uz tiesisko paņēmumu atbilstoši Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, apgalvojot, ka, ņemot vērā šo distribūcijas līgumu, labticīgā persona, kurai ir jāmaksā nodoklis, kompetento iestāžu pieauto kļūdu nevarēja saprātīgi konstatēt šā otrā nosacījuma izpratnē, kurš minēts šā sprieduma 78. punktā atgādinātajā judikatūrā.

87

ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka importētājs preces ir ievēdis, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, neietekmē viņa spēju atsaukties uz tiesisko paņēmumu ar tādēļ pašiem nosacījumiem kā importētājam, kurš preces ir ievēdis, tās tieši nopirkot no eksportētāja, proti, ja vienlaicīgi ir izpildīti trīs nosacījumi. Pirmkārt, nodoklis nav iekasēts pašu kompetento iestāžu kļūdas dēļ, otrkārt, kompetento iestāžu pieautā kļūda ir tādā rakstura, ka nav iespējams saprātīgi gaidīt, ka persona, kas atbildīga par samaksu un kas darbojas labticībā, to atklās, un, treškārt, persona, kas atbildīga par samaksu, ir ievērojusi visus spēkā esošajās tiesiskajās regulājumos ietvertos noteikumus par muitas deklarāciju. Šai nolūkā šādam importētājam ir jānodrošina pret risku, ka pret viņu tiks vērstas pācmuitošanas piedziņas, tostarp, noslēdzot minēto distribūcijas līgumu vai pēc tā, ja mēģinā iegūt no šā līgumslēdzēja jebkādas pierādījumus, kas apstiprinātu, ka šīm precēm izsniegtais A formas sertifikāts ir pareizs. Līdz ar to šāda tiesiskā paņēmuma minētās tiesību normas izpratnē nepastāv it īpaši tad, ja, lai arī ir bijuši acīmredzami iemesli šaubāties par A formas izcelsmes sertifikāta pareizību, importētājs nav lūdzis minētajam līgumslēdzējam norādīt sertifikāta izsniegšanas apstākļus, lai pārbaudītu, vai šīs šaubas ir pamatotas.

Par tiesāšanas izdevumiem

88

Attiecībā uz pamatlietu pusēm šā tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

1)

Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 16. novembra Regulu (EK) Nr. 2700/2000, 217. panta 1. punkts un 220. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pācmuitošanas piedziņas gadījumā maksājamā nodokļa summa, ko ir konstatējušas iestādes, tiek uzskatīta par iegrāmatotu, kad muitas iestādes šo summu ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkur citā līdzvērtīgā dokumentā, neatkarīgi no tā, vai iestāžu lēmums par iegrāmatošanu vai pienākuma maksāt nodokli noteikšanu tiek apstrīdēts vai pārsūdzēts tiesā;

2)

Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kā arī 236., 239. un 243. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, apstrīdot vai pārsūdzot tiesības regulas 243. panta, kurā grozījumi veikti ar Regulu Nr. 2700/2000, izpratnē nodokļu administrācijas lēmumu par ievedmuitas nodokļa summas pācmuitošanas iegrāmatošanu un pienākuma to samaksāt uzlikšanu importētājam, šis imports var atsaukties uz tiesisko pārvērtību atbilstoši minētās regulas 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, kurā grozījumi veikti ar Regulu Nr. 2700/2000, lai iebilstu pret šo iegrāmatošanu, neatkarīgi no tā, vai šis imports ir iesniedzis iesniegumu par šo nodokļa atlaišanu vai atmaksāšanu saskaņā ar šīs pašas regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 236. un 239. pantā paredzēto procedūru;

3)

Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 un kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 25. jūlija Regulu (EK) Nr. 1335/2003, 869. panta b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja Eiropas Komisija nav pieņēmusi lēmumu vai nav īstenojusi procedūru šīs regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 871. panta 2. punkta izpratnē, tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotas muitas iestādes pašas nevar izlemt neveikt pācmuitošanas iegrāmatošanu neiekasētiem nodokļiem, ja tās uzskata, ka ir izpildīti nosacījumi, lai atsauktos uz tiesisko pārvērtību atbilstoši Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, un tām ir pienākums iesniegt Komisijā lietu vai nu tad, ja minētās iestādes uzskata, ka Komisija ir pieņēmusi kādu minētās Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, normas izpratnē, vai tad, ja izskatāmās lietas apstākļi ir saistīti ar Eiropas Savienības mērķā veiktas izmeklēšanas rezultātiem Regulas Nr. 2454/93, kas grozīta ar Regulu Nr. 1335/2003, 871. panta 1. punkta otrā ievilkuma izpratnē, vai arī tad, ja attiecīgā nodokļu summa pamatlietā ir EUR 500000 vai vairāk;

4)

Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ziņojumā iekļautā informācija par eksportētājvalsts muitas iestāžu un eksportētāja rīcību ir viens no pierādījumiem, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kuriem imports var atsaukties uz tiesisko pārvērtību atbilstoši šai tiesību normai. Tomēr, ja, ņemot vērā tajā iekļauto informāciju, šis ziņojums izrādās nepietiekams, lai no juridiskā viedokļa pietiekami pierādītu, ka šie nosacījumi patiešām ir izpildīti visos aspektos – kas ir jāizvērtē valsts tiesai –, muitas iestādēm var nākties iesniegt papildu pierādījumus šajā saistībā, tostarp veicot pācmuitošanas pārbaudes;

5)

Regulas Nr. 2913/92, kas grozīta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iesniedzējtiesai, ņemot vērā visus konkrētos tajā izskatāmās lietas faktus un it īpaši pamatlietas pušu šajā sakarā iesniegtos pierādījumus, ir jāizvērtē, vai ir izpildīti nosacījumi, ar kuriem imports var atsaukties uz tiesisko pārvērtību atbilstoši šai tiesību normai. Veicot šo vērtējumu, ir jāņem vērā, ka pācmuitošanas pārbaudes laikā iegūtā informācija nav svarīga par to, kas iekļauta Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ziņojumā;

6)

Regulas Nr. 2454/93, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka apst?k?os, ko atbilstoši šim pantam ir preciz?jusi Eiropas Komisija, dal?bvalstij ir saistošs t?s v?rt?jums l?mum?, kurš pie?emts, pamatojoties uz min?t?s regulas, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 873. pantu, attiec?b? uz citu dal?bvalsti, gad?jumos, kuri skar l?dzv?rt?gus faktiskos un tiesiskos jaut?jumus, kas ir j?izv?rt? š?s dal?bvalsts iest?d?m un ties?m, tostarp ?emot v?r? no Eiropas Biroja kr?pšanas apkarošanai (OLAF) zi?ojuma, uz kuru šis l?mums ir balst?ts, izrietošo inform?ciju par eksport?t?ja vai eksport?t?jvalsts muitas iest?žu r?c?bu;

7)

Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un Regulas Nr. 2454/93, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka muitas iest?des var veikt jebk?das p?cmuitošanas p?rbaudes, kuras t?s uzskata par vajadz?g?m, un izmantot to laik? ieg?to inform?ciju, gan lai p?rbaud?tu, vai ir izpild?ti nosac?jumi, ar k?diem import?t?js var atsaukties uz tiesisko pa??v?bu atbilstoši Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam, gan lai noteiktu, vai to izskat?m? lieta skar "l?dzv?rt?gus" faktiskos un tiesiskos jaut?jumus Regulas Nr. 2454/93, kur? groz?jumi veikti ar Regulu Nr. 1335/2003, 875. panta izpratn? k? lieta, par kuru, pamatojoties uz Regulas Nr. 2454/93, kas groz?ta ar Regulu Nr. 1335/2003, 873. pantu, Komisija ir pie??musi l?mumu neveikt nodok?u iegr?matošanu;

8)

Regulas Nr. 2913/92, kas groz?ta ar Regulu Nr. 2700/2000, 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir j?interpret? t?d?j?di, ka tas, ka import?t?js preces ir iavedis, pamatojoties uz distrib?cijas l?gumu, neietekm? vi?a sp?ju atsaukties uz tiesisko pa??v?bu ar t?diem pašiem nosac?jumiem k? import?tajam, kurš preces ir iavedis, t?s tieši nop?rkot no eksport?t?ja, proti, ja vienlaic?gi ir izpild?ti tr?s nosac?jumi. Pirmk?rt, nodoklis nav iekas?ts pašu kompetento iest?žu k??das d??, otrk?rt, kompetento iest?žu pie?aut? k??da ir t?da rakstura, ka nav iesp?jams sapr?t?gi gaid?t, ka persona, kas atbild?ga par samaksu un kas darbojas lab? tic?b?, to atkl?s, un, trešk?rt, persona, kas atbild?ga par samaksu, ir iev?rojusi visus sp?k? esošaj? tiesiskaj? regul?jum? ietvertos noteikumus par muitas deklar?ciju. Šai nol?k? š?dam import?t?jam ir j?nodrošin?s pret risku, ka pret vi?u tiks v?rsta p?cmuitošanas piedzi?a, tostarp, nosl?dzot min?to distrib?cijas l?gumu vai p?c t?, j?m??ina ieg?t no š? l?gumsl?dz?ja jebk?dus pier?d?jumus, kas apstiprin?tu, ka š?m prec?m izsniegtais A formas sertifik?ts ir pareizs. L?dz ar to š?da tiesisk? pa??v?ba min?t?s ties?bu normas izpratn? nepast?v it ?paši tad, ja, lai ar? ir bijuši ac?mredzami iemesli šaub?ties par A formas izcelsmes sertifik?ta pareiz?bu, import?t?js nav l?dzis min?tajam l?gumsl?dz?jam nor?d?t sertifik?ta izsniegšanas apst?k?us, lai p?rbaud?tu, vai š?s šaubas ir pamatotas.

Bonichot

Rodin

Regan

Pasludin?ts atkl?t? tiesas s?d? Luksemburg? 2017. gada 26. oktobr?.

Sekretārs

A. Calot Escobar

Sestās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs

J. C. Bonichot

(*1) Tiesvedības valoda – latviešu.